408. Κεκρυμμένον Γνωμικόν

Ἀφαιρῶν τρία γράμματα ἐξ ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ συναρμολογῶν τὰ λοιπά, καθ' ἃς εὑρίσκονται σειράν, σχηματίσε ἀρχαῖον γνωμικὸν ἐκ τριῶν λέξεων :

πρᾶος, ἄνθος, σειρά, λύκος, λέφος, κεῖνα, σιωπή, ἄρτος, γῆρας.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας

409. Μυστικαὶ Ἐρωτήσεις

Ὁ Διδάσκαλος : — Δύνασαι νὰ μοῦ εἴπῃς πότε..... ὁ Μέγας..... ;

Ὁ Μαθητής : — Τῷ 323 πρὸ Χριστοῦ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Υἱκῆς Στεργῆς

410. Μεσοστιχὶς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων (ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἐν ὅλῳ ἑπτὰ γράμματα) ἀποτελοῦν ἀρχαῖον Ρήτορα : 1, Ἀρχαῖος Θεός· 2, Βασιλεὺς τῆς Ρώμης· 3, Κράτος τῆς Εὐρώπης· 4, Ἀρχαῖος ῥήτωρ· 5, Κράτος τῆς Εὐρώπης· 6, Νῆσος τῆς Εὐρώπης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δακρυβρέκτου Ἠπείρου

411. Ἐλλιποσύμφωνον

υι - οηα - εααει - ου - αιο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑκάτης

412. Γρῖφος

ΜΜ

τὸ αὐτὸ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐλπίδος τῶν Ὑποδούλων

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 33 καὶ 34

325. Παράσημον (παρᾶς, ὑμῶν.) — 326. Κάπρος (κᾶ, πρός.)—327. Ἔλαφος-ἐλαφρός. —328. Λέρος-λάρος.

329.
Ω
ΩΡΑ
ΤΡΙΤΗ
ΑΙΣΩΠΟΣ
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ

330. Μῆλα (ΜΙΜΗ, ΛΑζαρε...) —331-335. Διὰ τοῦ Ν: *πόνος, κράνος, νῆμα, ὄνος, κρήνη.*—336. ΦΕΙΔΙΑΣ - ΦΑΛΗΡΟΝ (Φαραώ, Ἔλαρ, ἸωΛκός, ΔόγΗς, ἸλλυΡία, ΑμοργΟς, ΣολομωΝ.)—337. Μὲ λύγια δὲν χορταίνει ἡ κοιλιά.—338. *Πᾶν μέτρον ἄριστον* (π' ἂν μὲ τρ - ῶνάρ εἰς τόν.)

339. Τριγώνον (τρυγών, ὄν.)—340. Βιθυνία (βῆ, θῆ, νῖ, α.)—341. Ἄπιον - ὄπιον.—342. Ἀγις-σίγα.

343.
Α
ΕΙΣ
ΕΛΠΙΣ
ΑΙΠΥΤΟΣ
ΣΙΤΟΣ
ΣΟΣ
Σ

344 - 347. 1, *Ἰανὸς* (ΣΟΝ ΑΙ ἡμέραι) 2, *Ἄρης* (ΑΣΗΡ Ἀδελφός) 3, *Πὰν* (ΝΑΙΟλέων) 4, *Ἀθηνᾶ* (ΑΝΗ ΘΑλασσα) —348. *Οὐ σὺ μὲ λοιδορεῖς ἀλλὰ ὁ τόπος.* (Ἡ ἀνάγνωσις ἐκ τῶν ἄνω, κατὰ στίχους, βουστροφηδόν). —349. Ὁ Θεὸς εἶνε παντοδύναμος.— 350. *Ἐν τῇ ἑνώσει ἰσχύς* (ἐν τί - ἐν ω σὺ-εἰς χῖ ς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀνταλλάσσω δελτάρια ταχυδρομικά· προτιμῶ τοπεῖα.—**Mr. D. Frangos. Nogales Ver, Mexique.** *(ΙΒ',256)*

Μελαχροινὴ *Ἑλληνοπούλα*, ποία εἶσθε, παρακαλῶ; καὶ πῶς ξεύρετε ὅτι ἀλλάζω ψευδώνυμα; Μήπως ἔχετε λάθος;

Ὀνειρῶδες Βάλς. *(ΙΒ',257)*

Mille merci, *Κρητικοπούλα*, διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεώς μου. Ἀμέσως σᾶς ἀπήντησα.—*Ὀνειρῶδες Βάλς.*

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ "ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ,,

Διορίζονται ἀντιπρόσωποι : Πόρτ – Σαΐδ : *Κερκυραϊκὴ Αὔρα*, Ἀθηνῶν : *Ἀθανάσιος Διάκος*, Πειραιῶς : *Ἀττικὴ Δύσις*, (ἀντὶ *Ἀεροπλάνου Δαίδαλος*), Κορίνθου : *Ἀλέξανδρος Μαυροκορδᾶτος*. Ζητοῦνται λοιπῶν πόλεων. Νέα διεύθυνσις Συλλόγου : *Δάφνης Στέφανον*, Ναύπλιον. *(ΙΒ',259)*

Διωρίσθην ἀντιπρόσωπος ἐν Πειραιεῖ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Διαπλασιακοῦ Συλλόγου «Παλαμήδης». Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον : *Ἀττικὴν Δύσιν*, Ρ. Ρ. Πειραιᾶ.

Ἀττικὴ Δύσις. *(ΙΒ',260)*

Ναί, *Ἀπηλπισμένη Κόρη*, ἔχεις δίκαιον· τὸ τετράδιον τὸ ἐξαναδιάδασα.

Ἀττικὴ Δύσις. *(ΙΒ',261)*

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι!

Βεβαιωθεῖς ἐξ ἰδίας ὄψεως περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Συλλόγου **ΘΡΙΑΜΒΟΣ**, δηλῶ καὶ δημοσίᾳ ὅτι εἶνε ἄξιος τῶν ἐπευφημιῶν, κατατάσσομαι ὑπὸ τὴν Σημαίαν του, ἀναλαμβάνω ἀντιπροσωπείαν του ἐν Σάμῳ, καὶ δὲν ἀποδέχομαι προταθεῖσαν ἀντιπροσωπείαν «*Παλαμήδους*». Ἀναφωνῶ δὲ ἐξ ὅλης ψυχῆς :

Ζήτω ὁ **ΘΡΙΑΜΒΟΣ!**

Ἑλληνικὴ Καρδιά. *(ΙΒ',262)*

Διὰ τοῦ ὀπτικοῦ

Πρόεδρον **ΘΡΙΑΜΒΟΥ** *ὅπου εἶνε.*

Κατατάχθεις ὑπὸ σημαίαν σας, ἀναλαμβάνω ἀντιπροσωπείαν. Ἀποστείλατε καταστατικὰ τάχιστα. —*Ἑλληνικὴ Καρδιά.*

Ἀγαπητοὶ *Λευκοκύμαντε Αἰγιαλὲ* καὶ *Ἑλληνικὴ Καρδιά*, διατί δὲν γράφετε ;

Ὀνειρεμένη Ἑλλάς. *(ΙΒ',264)*

ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΑΞΕΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀκαδημίας 42

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἱδρυόμεν πλῆρες Παρθεναγωγεῖον Φροεβελιανόν, τάξεις προτύπου Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ Γυμνασίου.

Ἡ διδασκαλία θὰ γίνηται κατὰ τὰ νεώτερα παιδαγωγικὰ συστήματα, θὰ διδάσκωνται δὲ ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένων, ἡ Γαλλικὴ καὶ Γερμανικὴ γλῶσσα, ἡ Γυμναστική, ὁ Χορός, ἡ Ζωγραφικὴ καὶ Πλαστική, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ χειροτεχνίαι κατὰ τὸ Σουηδικὸν σύστημα (Sloyd) ἄνευ ἰδιαιτέρων διδαχτρων.

Γίνονται δεκταὶ μαθήτριαι ἐξωτερικαί, τρόφιμοι καὶ ἡμιτρόφιμοι. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον : *Ὁδὸς Σίνα 16, Ἀθήνας.*

Ἡ πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτ. τμήματος

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

Ἡ Ἔφορος τοῦ Ἀνωτ. Παρθεναγωγείου

Β. Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δύω μέγαρα μετὰ κήπων καὶ αὐλῶν.

Τὸ ἓν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἀριθ. 9. παραπλεύρως τοῦ ἀνακτόρου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου καὶ ἔναντι τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, (περιοχὴ 6 χιλιάδων πήχεων τετραγωνικῶν).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ΕΤΩΝ

Περιλαμβάνει Ἑλβετικὸν νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, 4 τμήματα γαλλικῶν, 2 τμήματα ἀγγλικῶν, 1 τμῆμα γερμανικῶν. Ἐπιμεληταὶ καὶ καθηγηταὶ Εὐρωπαῖοι.

Τὸ ἕτερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου ἀριθ. 6 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλεύρως τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ & ΑΝΩ

Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τριτάξιον τμῆμα Ἐμπορικῆς Σχολῆς, *Λογιστικὸν τμῆμα* μὲ φοίτησιν *μονοετῆ*.

Τὰ διπλώματα τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος καὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ *τῆς Κυβερνήσεως* καὶ ὑπὸ *τῶν Τραπεζῶν*.

Γίνονται ἐπίσης δεκτοὶ φοιτηταὶ διαιτώμενοι ἐν τῷ οἰκοτροφείῳ καὶ σπουδάζοντες τὰ ἐμπορικὰ ἢ τὰς ξένας γλώσσας. Εἰς τούτους παρέχεται ἰδιαίτερον δωμάτιον ἐπιπλωμένον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

Ἀπευθυντέον :

Διεύθυνσιν Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Διὰ πᾶσαν προφορικὴν συνεννόησιν: Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς *ὁδὸς Δραγατσανίου 6*, παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Διὰ τοὺς μακρὰν κατοικοῦντας μαθητὰς ἡ Διεύθυνσις διαθέτει πολυτελὲς ἰδιόκτητον λεωφορεῖον, ὅπως μεταφέρῃ τούτους ἐκ τῆς οἰκίας των εἰς τὴν Σχολήν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 38ου ΦΥΛΛΟΥ

(*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 353*)

ΑΘΗΝΩΝ : Μαρία Φ. Οἰκονόμου, Βάνδα Πιέρρη, Σοφία Μ. Φιλιπποπούλου, Χρ. Γ. Χριστοδούλου· Ἑνὼ Κοστρινογιαννάκη, Ν. Φ. Οἰκονόμου,
ΠΕΙΡΑΙΩΣ : Θ. Γ. Βαρελᾶς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ :

ΑΙΓΙΟΥ : Δ. Κ. Χριστοδουλόπουλος.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ : Διον. Δ. Κλάδης.
ΚΑΜΑΡΩΝ : Ἀνδρ. Ι. Ἀνασταστόπουλος, Ἀργ. Κ. Δημόπουλος.
ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ : Θωμᾶς Ι. Κόφρας.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ : Ι. Δεμπόνος.
ΚΗΦΙΣΙΑΣ : Χρυσῆς Ι. Ἀσκητοπούλου (37)
ΛΑΡΙΣΣΗΣ : Γ. Σηλυβρίδης, Ἄννα Δ. Σηλυβρίδου.
ΛΕΧΑΙΝΩΝ : Ρίκα Ν. Ἀγγελοπούλου.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ : Δημ. Γ. Ρετάλης.
ΠΑΤΡΩΝ : Πατρινὸ Νευτόπουλο, Κ. Ι. Φαρμακίδης, Ι. Σ. Βασιλείου.
ΠΥΡΓΟΥ : Ν. Κ. Καραντζᾶς.
ΣΥΡΟΥ : Πιπίτσα Ἀλρ. Μονόπολι.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ : Μαρία Κ. Παπαβάσσου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ :

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ : Νικ. Ι. Παππᾶς, Γ. Βάθης.
ΒΙΡΚΕΤ- ΕΛ - ΣΑΠ : Ἰουλία Πολυταρίδου.
ΚΑΒΑΛΑΣ : Δορκᾶς (35).
ΚΑΪΡΟΥ : Σπ. Γ. Ἀντωνίου.
ΠΕΛΟΥΛΑ (Κύπρου) : Γ. Χ. Γεωργιάδης (36).
ΣΩΚΙΩΝ : Μαν. Δ. Καΐπας, Ἀντ. Ὀμ. Ἀλέτρας,

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γ. ΒΑΘΗΣ, ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας, ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου.

Πλεονάζουν δρ. 1,10 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πενταλέπτου ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρᾶ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρᾶ).

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἁγ. Θεοδώρων.—2349

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συγιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :		*Ἐξωτερικοῦ :*	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία . . .	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος . .	» 4,50	Ἑξάμηνος. . .	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος . . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩΙ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος *Ἐν Ἀθήναις, 8 Σεπτεμβρίου 1912* *Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 41*

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ' *(Συνέχεια)*

Τοὺς παρετήρουν, καὶ ἀφοῦ ἀνέλαβον τὰ παιγνίδια των, — παιγνίδια κάπως παιδαριώδη, διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τῆς ἐρήμου εἶνε ὑπό τινας ἐπόψεις παιδιά.

Ὁ Πέτρος ἦτο κουρασμένος ἀπὸ τὸ ταξεῖδι, προπάντων ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσυνήθους δι' αὐτὸν *ρικάντου*, κ' ἐκύτταζε γύρω του.

— Ποῦ θὰ κοιμηθοῦμε ; ἠρώτησε τὸν Ροδριγκέζ, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο παρακολουθῶν μὲ προσοχὴν τοὺς διασκεδάζοντας χωρικούς.

— Στοὺς πάγκους καὶ στὰ τραπέζια, ἅμα κοιμηθοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ γκῶσσοι· εἰδεμὴ ἔξω, στὰ *ρεκάντα* μας. Τί προτιμᾶτε ;

— Ἂς περιμένωμε καλλίτερα.

— Ὅπως ἀγαπᾶτε.

Ἐνῷ ἔπαιζαν κ' ἐχόρευαν, μία νέα μιγὰς μὲ χαλκόχρουν δέρμα καὶ μὲ μαῦρα λαδωμένα μαλλιά, περιέφερεν εἰς μίαν κολοκύνθην, ὅπου ἐξυθίζετο ἕνας μετάλλινος σωλήν, κάποιον ποτόν, τὸ ὁποῖον ἐρροφοῦσαν ὅλοι μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν.

Ἦτο τὸ λεγόμενον *ματέ*.

Μία μόνον κολοκύνθη ὑπῆρχε καὶ ὅλοι ἔπινον μὲ τὸν ἴδιον σωλῆνα, χωρὶς νὰ πλύνεται διόλου. Ἡ *τσίνα* μάλιστα (ἡ μιγάς), τὴν ἔπαιρνεν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν χωρικῶν καὶ ἐρροφοῦσεν ὅ,τι ἀπέμενεν εἰς τὸ βάθος, διότι ἡ ὀργεντινὴ ἐθυμοτυπία ἀπαιτοῦσε νὰ σταματᾷ κανεὶς μόλις παρήγετο ὁ πρῶτος διὰ τοῦ ἀέρος ἦχος ἐντὸς τοῦ σωλῆνος ἢ τῆς *μπομπίλλας*.

Ἐπειδὴ τὸ ἀκόλουθον *ματὲ* ὀλίγον ἦτο ἄσχημον, ἂν ἔμενεν εἰς τὸ βάθος τῆς κολοκύνθης τὸ κρύον ὑπόλειμμα τοῦ ποτοῦ, ἡ *τσίνα* τὴν ἀδειάζε μὲ ἠχηρὰ γουργουρίσματα, πρὶν προσθέσῃ μίαν κουταλιὰν ἀπὸ *γέρμπα-ματὲ* εἰς τὸ ἤδη ὑπάρχον μέσα εἰς τὴν κολοκύνθην, καὶ ῥίψῃ ἐπ' αὐτοῦ ἀναβρασταὶ νερόν.

Τὰ πρωτογενῆ αὐτὰ ἔθιμα φαίνονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἀποκρουστικὰ καὶ γίνονται ἀκόμη περισσότερον μὲ τὴν περιγραφήν.

Ὅταν εὑρίσκεται κανεὶς εἰς τὸν τόπον, δὲν δίδει σχεδὸν προσοχήν, —τὸ γνωρίζομεν ἐκ πείρας,—καὶ γρήγορα τὰ συνειθίζει, προπάντων εἰς τὰ σπίτια τῆς καλῆς τάξεως, ὅπου ἔξαφνα ἡ *τσίνα* ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά της εἰς τὸ μαγειρεῖον, μακρὰν τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς τῶν προσκεκλημένων.

Ἀλλ' ἐκεῖ μέσα, μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ εἰδεχθῆ καὶ ευπαρὰ πρόσωπα, ποῦ εἶχε γύρω του, μὲ τὴν ἀκάθαρτον, μολονότι συμπαθῆ *τσίναν*, ὁ Πέτρος ἠσθάνθη ἀηδίαν. Ὁ Ροδριγκέζ, μὲ μειδίαμα εὐχαριστήσεως, παρηκολούθει κ' ἐμάντευε τὰς ἐντυπώσεις του, χωρὶς νὰ τῷ λέγῃ τίποτε. Ἀκριβῶς αὐτὸ ἤθελεν!

Εἶχε τὸν λόγον του ποῦ τὸν ὡδήγησεν ἐκεῖ, εἰς τὴν *πουλπερίαν* τῆς ἐρήμου *πάμπας*. Ἐγνώριζε τὸ εὑρεθιστον τῶν *γκώσσων* καὶ ἤλπιζε νὰ παλλαχθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν του χωρὶς νὰ καμῃ τίποτε αὐτός...

Εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν προετοίμαζε καὶ μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν τὸν θάνατον τοῦ ὡραίου ἐκείνου ἐφήβου, τοῦ ἀρρενωπεῖου συγχρόνως καὶ τρυφεροῦ, τὸν ὁποῖον θὰ γαποῦσεν ἂν δὲν ἀπεῖλει δι' αὐτὸν ἕνα φοβερὸν κίνδυνον.

Ἤξευρεν, ὅτι εἶνε ὀργεντινὸν ἔθιμον, ποῦ κα-

Μακρυά, γιατὶ σᾶς καίω ὅλους!» (Σελ. 358, στ. β'.)

νεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ποφύγῃ, τὸ νὰ πίῃ ἀδιστάκτως τὸ προσφερόμενον *ματέ*.

Εἰς τὴν πόλιν, εἰς μίαν αἴθουσαν, ὁ ξένος ποῦ τὸ ἀποποιεῖται, δυςαρεστεῖ ἁπλῶς τοὺς οἰκοδεσπότας· ἀλλ' εἰς τὴν ἐξοχήν, εἰς τὸ *κάμπο*, αὐτὸ εἶνε προσβολή, ὕβρις, τὴν ὁποίαν ἀποπλύνουν τὰ στυλέτα.

Διὰ τοῦτο ὁ Ροδριγκὲζ ἐπερίμενε τὴν σύγκρουσιν, ἡ ὁποία θὰ ἐπήρχετο ἀναποδράστως.

Κατὰ τὴν τάξιν ποῦ ἠκολούθει τὸ *ματέ*, θὰ προσεφέρετο εἰς τὸν Πέτρον πρὶν ἔλθῃ ἡ ἰδική του σειρά. Εἶχε τοποθετηθῆ οὕτω σκοπίμως.

Ἡ ὀργὴ τῶν γκώσσων

Ἐπιτέλους ἡ μοιραία στιγμὴ ἔφθασε.

Ἡ *τσίνα*, μεταβιβάσα πρὸς τὸν ὡραῖον Γάλλον, τῷ παρουσίασε τὸ *ματὲ* ἀχνίζον καὶ ἀφροστεφάνωτον.

Διὰ νεύματος ὁ Πέτρος τὸ ἀπέκρουσε, λέγων συγχρόνως μὲ ὅλην του τὴν εὐγένειαν:

— *Νό, γκράτσιας, σενιορίτα!* (ὄχι, εὐχαριστῶ, δεσποινίς.)

Κατάπληξις ἐκάρφωσε κατ' ὀρχὰς εἰς τὰς θέσεις των ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους· κατόπιν ἠγέρθη ψιθυρος ἀγανακτήσεως, τὰ στυλέτα ἐτραβήχθησαν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ εἴκοσι ζευγάρια μάτια, σπινθηροβολοῦντα, προσηλώθησαν ἐπὶ τοῦ Πέτρου. Ἡ θέσις του εἶχεν ἐπιδεινωθῆ μὲ τὰς τρεῖς ἐκείνας ἱσπανικὰς λέξεις ποῦ ἔλαμε τὸ λάθος νὰ προφέρῃ.

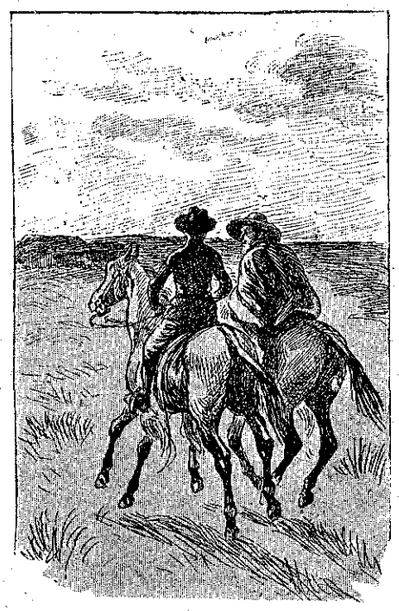

«Εἶνε ἡ *πουλπερία*.» (Σελ. 353, στ. α'.)

—«Ἀφοῦ μιλῇ τὴ γλῶσσα μας, ἐσκέφθησαν ὅλοι, πρέπει νὰ ξέρῃ καὶ τὰ συνήθια μας!»

Ἔκπληκτος ὁ νέος τοὺς ἐκύτταζεν ἀναποφάσιστος, κατόπιν ἐστράφη πρὸς τὸν σύντροφόν του διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ συμβουλήν. Ἀλλ' ὁ Ροδριγκὲζ εἶχε γίνει ἄφαντος!

Ἡ *τσίνα* ἐστέκετο ἐμπρός του ἀκίνητη, προτείνουσα πάντοτε τὸ ματέ.

Ὁ κύκλος τῶν *γκώσσων* ἐστένευεν ὁλοένα, συνεσφίγγετο, ἀπειλητικός, φοβερός. Ὁ νέος ἐσκέφθη, ὅτι τὸ φρονιμώτερον ἦτο νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἔτεινε λοιπὸν τὴν χεῖρα καὶ ἐπῆρε τὸ μαῦρον κολοκύθι.

Ἀλλ' ὅταν ἐπλησίασεν εἰς τὰ χείλη του τὴν *μπομπίλλαν*, ἠσθάνθη τόσην ἀηδίαν, ὥστε ἀσυναισθήτως ἔβγαλε τὸ μανδήλί του καὶ τὴν ἐσκούπισε. Ἔξαφνα, ὑπὸ τὴν ἀχυρίνην στέγην, ἠγέρθη ἀληθινὴ τρικυμία. Τὰ στυλέτα ἐξήστραψαν καὶ οἱ χωρικοὶ ἐφώρμησαν κατὰ τοῦ ὑβριστοῦ μὲ ἀγρίας κραυγάς:

— *Γκρίγκο! κανάλλα! κοτσίνο!*

Ὁ Πέτρος, χωρὶς νὰ φίσῃ τὸ ματέ, ἐτράβηξεν ἀπὸ τὴν τσέπην του τὸ ἕνα ρεβόλβερ, ὀπισθοχώρησε μέχρι τῆς γωνίας τοῦ *ράνκου*, ἀνέβη ἐπάνω εἰς ἕνα πάγκον, ἐστήριξε τὴν ράχιν του εἰς τὸν τοῖχον, καὶ σείων τὸ φοβερόν του ὅπλον, ἐφώναξε:

— Μακρυά, γιατὶ σᾶς καίω ὅλους!

Δὲν ἐνόησαν τὰ λόγια του, τὰ ἐμάντευσαν ὅμως ἀπὸ τὴν εὐγλωττίαν τῆς χειρονομίας. Τὸ βλέμμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχε δαμάσει ἄλλοτε τοὺς πεινασμένους ναυαγούς, τοὺς ἑτοίμους νὰ γίνουν ἀνθρωποφάγοι, ἐδάμαζε τώρα καὶ τοὺς θυμωμένους γκώσσους, τοὺς ἑτοίμους νὰ γίνουν φονεῖς.

Ὀπισθοχώρησαν ὀλίγον καὶ ἠμπόρεσαν νὰ παρατηρήσουν καλλίτερα τὸν ἐχθρόν των. Ἠσθάνθησαν ἐντροπήν... Ὁ τολμηρός, ὁ γενναῖος ποῦ τοὺς ἀψηφοῦσεν ὅλους, δὲν ἦτο παρὰ ἕνας κομψὸς καὶ ὡραῖος νεανίσκος, σχεδὸν παιδί... Ἡ *τσίνα*, γοητευμένη, ἐστέκετο ἐμπρός του ὡς εἰς ἔκστασιν, συνάπτουσα τὰς χεῖρας καὶ ἐλπίζουσα ὅτι μὲ τὴν στάσιν της αὐτὴν θὰ ἐμπόδιζε τὴν σύγκρουσιν... Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοῦ δισταγμοῦ, ὁ Πέτρος ἀνεζήτησε καὶ πάλιν διὰ τοῦ βλέμματος τὸν Ροδριγκέζ. Δὲν τὸν εἶδε πουθενά, ἀλλὰ δὲν ἔδωσεν εἰς τοῦτο σημασίαν.

Εὐτυχῶς, ἐξ ἐνστίκτου, εἶχε διατηρήσῃ εἰς τὸ ἀριστερόν του χέρι τὸ ματέ, τὸ ὁποῖον ἐσήκωνεν ὑψηλά, ἐνῷ μὲ τὸ ἄλλο ἐπρότεινε τὸ ρεβόλβερ του κατὰ τοῦ ἐξηρεθισμένου πλήθους.

Ὅταν τοὺς εἶδεν ὅλους ἀκινήτους, διστακτικούς, τοῦ ἦλθεν ἐξαφνικὰ μία ἔμπνευσις: Γελῶν, ἐπλησίασε τὴν *μπομπίλλαν* εἰς τὰ χείλη του καὶ ἐρρόφησε τὸ ποτόν, ὡς ἐὰν ὅ,τι εἶχε κάμῃ ὡς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, δὲν ἦτο παρ' ἁπλῆ ἀστειότης.

Ἓν ὡραῖον «σικό».

Ἡ πρᾶξις αὐτὴ μετέβαλεν ἀμέσως τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων καὶ ζωηρὰ χειροκροτήματα ἐχαιρέτησαν τὴν ὡραίαν ὑποχώρησιν τοῦ Γάλλου. Ἄλλως τε, ἅπαξ κατενίκησε τὴν πρώτην του ἀηδίαν, ὁ Πέτρος ἤρχισε νὰ *γουστάρῃ* τὸ ματέ. Ἡ φυσιογνωμία του τὸ ἐμαρτύρει. Οἱ χωρικοὶ ἔβλεπαν ὅτι τὸ εὕρισκε καλὸν κ' ἐγελοῦσαν λέγοντες μὲ χαρὰν παιδικήν:

— Ἔ! ἔ! τὸ πίνει!

— Τοῦ ἀρέσει! νά, τοῦ ἀρέσει!

— Χά, χά! Θὰ γίνῃ σωστὸς Ἀργεντῖνος, ἀφοῦ τοῦ ἀρέσει τὸ ματέ!

— *Τσέ!* καὶ ὅμως εἶνε ὡραῖο *σικό!*

Ὁ Πέτρος ἔπαυσε νὰ ροφᾷ μὲ τὸν πρῶτον κρότον, ὅπως εἶχεν ἰδῆ νὰ κάμνουν καὶ οἱ ἄλλοι. Κατέβη τότε ἀπὸ τὸν πάγκον, ἐπέστρεψε τὸ κολοκύθι εἰς τὴν *τσίναν* καὶ ἀνέκραξε φαιδρῶς:

—*Ἔς μοῦσσο μπουένο!* (Εἶνε πολὺ ὡραῖο!)

Ἐνῆρξις γέλωτος ἐχαιρέτησε τὴν ἐσφαλμένην αὐτὴν φράσιν, ἡ ὁποία ἀπεδείκνυεν, ὅτι ἤθελε νὰ συμφιλιωθῆ μαζί των. Καὶ ἡ *τσίνα* ὁλοπρόθυμη τὸν διώρθωσε:

— *Ἔς μούϊ μπουένο* λένε, ἢ καλλίτερα *μούϊ ρίκο*.

Ὁ Πέτρος ἐπανέλαβεν εὐπειθής:

—*Ἔλ ματὲ ἔς μούϊ ρίκο, γκράτσιας!*

—*Μπράβο! Μπράβο ἔλ Φραντσές! Καράμπα! κὲ ἀμάμπλε ἔς!*

— Ναί, τί καλὸς ποῦ εἶνε!

—Κ' ἔμμορφος!

—Καὶ χαριτωμένος!

— Καὶ καθόλου περήφανος!

— Καὶ γενναῖος!

Οἱ *γκώσσοι* ἐγελοῦσαν σὰν παιδιά, νικημένοι πλέον ἀπὸ τὴν φυσικὴν χάριν τοῦ νεαροῦ ἐκείνου ξένου, τὸν ὁποῖον, ἐνῷ πρὸ ὀλίγου ἤθελαν νὰ σφάξουν, τώρα τὸν ἐλάτρευαν.

Τοιαῦται σκηναὶ δὲν εἶνε σπάνιαι εἰς τὴν πάμπαν. Κάποτε ἀπαράλλακτον ἐπεισόδιον συνέβη εἰς ἕνα Γάλλον λοχαγόν, ὁ ὁποῖος εἶχε σταλῇ εἰς τὴν Ἀργεντινὴν χάριν ἱππωνείας. Εἰς τὰς ἐρήμους ἐκείνας πεδιάδας καμμία ἀστυνομικὴ ἐπίβλεψις δὲν ὑπάρχει. Ἀλληλοφονεύονται ἀτιμωρητεί. Τὸ αἷμα ρέει δι' ἕνα ναὶ ἢ δι' ἕνα ὄχι.

Εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ἐστηρίζετο καὶ ὁ Σάρδας. Εἶνε τόσῳ σπάνιον νὰ φυλαχθῆ πάλιν εἰς τὴν θήκην του τὸ ἅπαξ ἀνελκυσθὲν ἐγχειρίδιον, χωρὶς νὰ βυθισθῆ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἐχθροῦ, ὥστε μόλις ἤρχισεν ἡ σκηνὴ τοῦ ματέ, ἔσπευσε νὰ ἐξέλθῃ κρυφά, βέβαιος ὅτι θὰ ἠπηλλάσσετο ἀπὸ τὸν ὀχληρὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον δὲν ἐτολμοῦσε νὰ φονεύσῃ ἰδιοχείρως. Διότι τὸν ἐφοβεῖτο.

(Ἕπεται συνέχεια)

"ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΙΑ,,

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ Δ'. *(Συνέχεια)*

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ἐσὺ μοῦ εἶπες νὰ σωπάσω;... Γιὰ θυμήσου καλλίτερα, γιατὶ μοῦ φαίνεται πῶς συνέβη τὸ ἐναντίον.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Θυμᾶσαι, Μαρ,αρώ; Ἐγὼ τὴν περασμένη Κυριακὴ σοῦ χάρισα μιὰ ὡραία καρφίτσα.

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Μάλιστα, καὶ τὴν ἐφύλαξα γιὰ νὰ σᾶς θυμᾶμαι. Σᾶς εὐχαρίστησα τότε, καὶ πάλι σᾶς εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Λοιπόν, ἂν θελήσῃς νὰ μὲ συνοδεύσῃς σήμερα νὰ πᾶμε στὸ πανηγῦρι τοῦ Μαρουσιοῦ, θὰ σοῦ χαρίσω καὶ μιὰ ὡραία γραβάτα· λινομέταξη, νὰ τὴν φορῇς τὶς Κυριακές. Ἔ, Μαργαρούλα μου; ἔρχεσαι; Νά ἰδῆς τί ὡραῖα ποῦ θὰ διασκεδάσουμε!

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησι... ἂν ἤμουν ἐλεύθερη νὰ κάνω ὅ,τι θέλω. Ξέρετε ὅμως πῶς δὲν μπορῶ νὰ λείψω, ἂν δὲν μοῦ δώσουν τὴν ἄδεια ἡ κυρία ἢ ὁ κύριος...

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Μὴ σὲ μέλλῃ γι' αὐτό. Ἐγὼ εἶμαι βεβαία πῶς ὁ μπαμπᾶς δὲν θὰ πῇ τίποτα.

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Ἂν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ κύριος, μάλιστα.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Μὴν ξεχνᾶς ὅμως, Μαργαρώ, πῶς ἐγὼ σοῦ ἐχάρισα τὸ βιβλίο ἐκεῖνο μὲ τὰ ὡραῖα παραμύθια.

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Δὲν ξεχνῶ ποτέ, κυρία Εἰρηνούλα, ὅ,τι μοῦ χαρίζουν κι' ὅ,τι καλὸ μοῦ κάνουν.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ξέρεις τώρα, ὅ, τι ἔχω κ' ἕνα ἄλλο βιβλίο, ποῦ εἶνε συνέχεια αὐτοῦ ποῦ σοῦ χάρισα;

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Ἀλήθεια; ἔχει μέσα κι' ἄλλα ἔτσι ὡραῖα παραμύθια;

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Μάλιστα. Καὶ θὰ σοῦ χαρίσω αὐτὸ τὸ δεύτερο τόμο, σήμερα κηόλα, σοῦ τὸ ὑπόσχομαι, — ἂν θελήσῃς νὰ μὲ συνοδεύσῃς ς' ἕνα περίπατο ποῦ σκοπεύω νὰ κάμω.

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Θὰ πᾶτε στὸ πανηγῦρι, μαζί μὲ τὴν κυρία Φωτεινή;

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ὄχι, κάθε ἄλλο.

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Μὰ τότε λοιπὸν πῶς θὰ γίνῃ; Δὲν ἀκούσατε τί εἶπα;..

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Φοβᾶσαι μὴ δὲν σοῦ δώσουν τὴν ἄδεια;

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Βεβαιότατα.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ἂν εἶνε μόνον αὐτό, μποροῦμε νὰ φύγωμε κι' ἐννοιά σου· ἡ μαμμά, εἶμαι βεβαία, δὲν θὰ πῇ τίποτα.

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Ἂν τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ κυρία, μάλιστα. Δὲν συλλογίζεσθε ὅμως ἕνα πρᾶγμα: ὅτι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ μοῦ δώσουν δύο διαταγὲς ἀντίθετες καὶ ὅτι θὰ μοῦ ἦταν δύσκολο νὰ πάω συγχρόνως σὲ δυὸ διάφορα μέρη.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Μὴ σὲ νοιάζῃ γι' αὐτό, γιατί, ἐγὼ σοῦ εἶπα, εἶμαι βεβαία γιὰ τὸ μπαμπᾶ.

(Ἕπεται τὸ τέλος) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. *(Συνέχεια)*

Ἀλλὰ τὸ πουκάμισο ἦτο δηλητηριασμένο, ἐπειδὴ εἶχε βραχῇ μὲ τὸ αἷμα τοῦ Κενταύρου ποῦ εἶχε φονεύσει ὁ Ἡρακλῆς μ' ἕνα βέλος φαρμακεμένο.

Ὁ Ἡρακλῆς, χωρὶς νὰ ὑποψιασθῇ, ἐφόρεσε τὸ ὁλέθριο πουκάμισο ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ βγάλῃ. Τὸ δηλητήριον εἰσέδυε μέσα στὴν σάρκα καὶ τὰ ὀστᾶ του καὶ ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς πόνους ἔβγαζε κάτι σπαρακτικὲς φωνές.

Ἄρχισε νὰ κατορᾶται, ὄχι τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ τὴν Δηϊάνειραν, ποῦ τοῦ εἶχε στείλει τὸ πουκάμισο, τὸν Εὐρυσθέα καὶ ὅλους, ὅπου τὸν ἔκαμαν νὰ ὑποφέρῃ.

Ὅταν ἐνόησεν, ὅτι θὰ ἀποθάνῃ, ἑτοίμασεν ἐπάνω στὸ βουνὸ μιὰ μεγάλη φωτιὰ ὅπως εἶχε κάμει ἄλλοτε διὰ τὸν Φῶλον. Ἀπλωσεν ἐπάνω τὴν λεοντῆν του, ἀπέθεσε τὸ ῥόπαλόν του, ἔπειτα ἐξαπλώθη καὶ ὁ ἴδιος καὶ διέταξε τοὺς παρευρισκομένους νὰ βάλουν φωτιά.

Αἱ φλόγες ἀνέβηκαν ὑψηλὰ καὶ ἕνας πυκνὸς καπνὸς ἐσκέπασε τὴν φωτιά. Ὅταν διελύθη δὲν ἔμενε πειὰ τίποτε ἄλλο ἀπὸ λίγη στάκτη.

Ἔτσι ἐχάθη ὁ μέγας Ἡρακλῆς. Ἀτρόμητος εἰς τόσους ἐξωτερικοὺς κινδύνους, ὑπέκυψεν ἐπὶ τέλους ἐμπρὸς εἰς ἕνα ἐχθρὸν πολὺ τρομερώτερον: τὴν ἰδία του καρδιά. Διότι κάθε ἄνθρωπος ἔχει μέσα του δύο εἴδη κλίσεις, τὰς καλάς, τὰς εὐγενεῖς, τὰς γενναίας καὶ ἀγνάς· καὶ τὰς ἄλλας, τὰς πλεονεκτικάς, ἐγωϊστικάς, βιαίας ἢ ἀνάνδρους καὶ ἐνωρὶς πρέπει νὰ ἐκλέγῃ μεταξὺ αὐτῶν.

Ἂν ὑπακούῃ εἰς τὰς καλὰς κλίσεις καὶ νικᾷ τὰς ἄλλας, θὰ εἶνε ἐλεύθερος καὶ κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του· ἂν ὑπακούῃ εἰς τὰς κακὰς κλίσεις, θὰ γίνῃ δοῦλος, θὰ χάσῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν καὶ θὰ προξενῇ αἰσχύνην καὶ ἀπελπισίαν εἰς ὅσους τὸν ἀγαποῦν. Καὶ γιὰ σᾶς, ποιδιά μου, αὐτὸ εἶνε τὸ δίδαγμα ποῦ εἰμπορεῖτε νὰ λάβετε ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἡρακλέους. Δὲν ἐκάματε, ὅπως αὐτός, μεγάλα πράγματα οὔτε θὰ εἴχατε τὴν δύναμιν νὰ διορθώσετε τὰ σφάλματά σας μὲ τόσῳ μεγάλες καὶ δύσκολες ἐργασίες.

Ἀλλ' ἡ δραστηριότης του ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ παράδειγμα. Εἰς τὴν ζωὴν ὅλων μας ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα διὰ νὰ κάμωμεν καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς φαίνονται τόσῳ δύσκολα ὅσῳ ἦτο διὰ τὸν Ἡρακλῆ ἡ πάλη μὲ τὴν ὕδραν ἢ τὸν λέοντα.

Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν νὰ καθαρίσωμε τοὺς σταύλους τοῦ Αὐγείου, ἀλλὰ εἰμποροῦμεν νὰ σκαλίζωμεν τὸν κῆπον, νὰ κόπτομεν ξύλα καὶ νὰ τακτοποιοῦμεν τὸ σπίτι.

Καὶ ἂν κἀν δὲν θὰ πᾶμε ἕως τὸν Ἅδην νὰ πάρωμεν τὸν Κέρβερον, εἰμποροῦμεν τοὐλάχιστον νὰ καταπαύωμεν τὴν δυςθυμίαν μας καὶ νὰ τὴν διώχνωμεν καὶ ἀπὸ τὴν καρδιά μας καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι μας.

(Τέλος) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

(Ἀρχίζει σήμερον ἕνα παλαιὸν παραμύθι, τὸ ὁποῖον ἐγράφη πρὸ πολλῶν αἰώνων καὶ πρὶν νὰ τὸ διαβάσετε σεῖς, τὸ ἐδιάβασαν μὲ μεγάλην εὐχαριστησιν πολλαὶ γενεαὶ μικρῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Θὰ ἴδητε εἰς αὐτό, ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς ὅσα διαβάζετε συνήθως, κάποτε οἱ πονηροὶ θριαμβεύουν. Ἡ παληο-ἀλεποῦ, ἡ ψεύτρα καὶ ἡ κλέφτρα, ἀντὶ νὰ τιμωρῆται εἰς τὸ τέλος, ὅπως τῆς ἀξίζει, ἀπεναντίας νικᾷ ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ παίρνει μίαν νίκην, ποῦ μόνον ἡ τιμιότης ἔπρεπε νὰ πάρῃ.

Θὰ παρατηρήσετε ὅμως, ὅτι καὶ τὰ θύματα τῆς Μαριόλας-Ἀλεποῦς δὲν ἦσαν καλλίτερα ἀπὸ αὐτὴν καὶ ὅτι μόνον ἡ πονηρία τοὺς ἐχρειάζετο γιὰ νὰ κάμουν καὶ αὐτὰ τὰ κακὰ ποῦ ἔκαμ' ἐκείνη.

Ἔτσι θὰ συμβῇ καὶ εἰς σᾶς, παιδιά, νὰ συναντήσετε πολλὲς φορὲς στὸν κόσμο τὴ Μαριόλα καὶ νὰ κινδυνεύσετε νὰ πέσετε στὰ χέρια της. Νὰ ἐνθυμῆσθε τότε τὴν τύχην τῆς Μουγγρῆς, τῆς ἀρκούδας, καὶ τοῦ Νιαούρη, τοῦ γάτου, γιὰ νὰ μὴ γελιέσθε καὶ παθαίνετε καὶ σεῖς τὰ ἴδια.

Νὰ μὴ πιστεύετε στὴς ψευτιὲς καὶ στὴς κολακεῖες· νὰ προσέχετε ὥστε οἱ πονηροὶ καὶ οἱ ἄνανδροι νὰ μὴν ὠφελοῦνται ἀπὸ τὰς ἀδυναμίας σας.

Ὅταν θὰ ἐνθυμῆσθε τὸ παραμύθι τῆς Μαριόλας-Ἀλεποῦς, θὰ μπορῆτε ν' ἀποφεύγετε τὴς ἀδικίες, ὅπως ἔκαμεν ὁ Βασιλιᾶς ὁ Λέων, καὶ θὰ συμμορφώνεσθε πάντοτε μὲ τὰ παραγγέλματα τῆς ἰσότητος καὶ τῆς τιμιότητος, ὅπως σᾶς συμβουλεύουν διαρκῶς οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοί σας.)

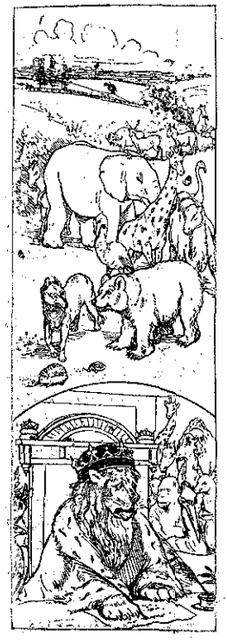

ΚΕΦ. Α'.

Ἦτο τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ὁ Βασιλιᾶς τῶν ζώων, ὁ λέων, εἶχε προσκαλέσει ὅλους τοὺς ὑπηκόους του σὲ μεγάλη συνέλευσι.

Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ποὺ λιὰ καὶ τετράποδα ἔτρεξαν στὸ παλάτι· ἡ Μουγγρή, ἡ ἀρκούδα, ὁ Ἀρπάχτρας, ὁ λύκος, ὁ Νιαούρης, ὁ γάτος, ὁ Τρεμούλας, ὁ λαγός, ὁ Σκαρφάλης, ὁ ἀσβός, καὶ πλῆθος ἄλλων ζώων. Ἔλειπε ὅμως ἕνα: ἡ Μαριόλα ἡ ἀλεποῦ.

Σὲ τέτοιες συνελεύσεις, ὁ Βασιλιᾶς, ὁ λέων, ἀνάμεσα στοὺς ὑπουργούς του, ἔκανε δικαστήριο· καὶ ὅσα ζῷα εἶχαν παράπονα, εἰμπορεῖσαν νὰ τὰ ἐκθέσουν, ὅλοι τὰ ἄκουαν μὲ προσοχὴ καὶ ἔδιναν σὲ καθένα τὸ δίκηο του. Ἐκείνη ὅμως τὴν Πεντηκοστή, τὰ παράπονα ἦταν πειὸ πολλὰ ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, καὶ ὅλα εἶχαν νὰ κάνουν μὲ τὴν κακία καὶ τὴν πονηριὰ τῆς Μαριόλας, τῆς ἀλεποῦς.

Πρῶτος παρουσιάσθη ἐμπρὸς στὸ δικαστήριο ὁ Ἀρπάχτρας ὁ λύκος.

— Μεγαλειότατε, λέγει, δὲ μποροῦμε πειὰ νὰ ὑποφέρουμε τὴν ἀλεποῦ. Τῆς προάλλες ἦλθε σπίτι μου, τὴν ὥρα ποῦ ἔλειπα ἐγώ, καὶ φάνηκε πολὺ αὐθάδης στὴ γυναῖκα μου· καὶ δὲν ἔφθασε αὐτό, ἀλλὰ μὲ τὴν οὐρά της ἔρριξε σκόνη στὰ μάτια τῶν παιδιῶν μου καὶ τόσο πολὺ τὰ πείραξε ἡ σκόνη, ποῦ καὶ τὰ τρία στραβώθηκαν ἐντελῶς τὰ κακόμοιρα! Καὶ σοῦ εἶνε μιὰ τόσο ψεύτρα, ποῦ τίποτε δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ στόμα της.

— Ναί, ναί, ἀλήθεια, λέει καὶ ὁ Πάνθηρ. Καὶ ξέρετε πῶς ἐφέρθηκε 'ς ἐκεῖνο τὸν κακομοίρη τὸν Τρεμούλα τὸ λαγό; Τοῦ εἶπε πῶς ἔγεινε τάχα χριστιανὴ καὶ τοῦ ἐπρότεινε νὰ τὸν μάθῃ νὰ κάνῃ κι' αὐτὸς τὴν προσευχή του. Ἐγὼ ἐπερνοῦσα καὶ τοὺς εἶδα στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου νὰ στέκουνται μὲ μεγάλην εὐλάβειαν· ἤτανε πολὺ συγκινητικό. Ἔξαφνα ὅμως ἡ Μαριόλα ἡ παμπόνηρη δίνει ἕνα πήδημα καὶ ἁρπάζει τὸν κακόμοιρο τὸν Τρεμούλα ἀπὸ τὸ σβέρκο καὶ θὰ τὸν ἔπνιγε, ἂν δὲν ἐφοβόταν ἀπὸ μένα καὶ τὸν ἄφινε.

— Ἀλήθεια, λέει καὶ ὁ σκύλλος· καὶ μένα μοῦ ἔκλεψε τὸ λουκάνικο ποῦ εἶχα φυλάξει γιὰ τὸ δεῖπνό μου. Τὸ εἶχα κρύψει ἀπὸ πίσω ἀπὸ ἕνα δενδράκι. Αὐτὴ ἐπῆγε καὶ τὸ βρῆκε καὶ μοῦ τῶφαγε.

— Ὄχι, μὴ λὲς ψέμματα, φωνάζει ὁ Νιαούρης ὁ γάτος. Μὲ τὸ συμπάθειο, Μεγαλειότατε· τὸ λουκάνικο ἦταν δικό μου· ἀπὸ μένα τῶκλεψε ὁ σκύλλος. Μιὰ νύχτα ποῦ εἶχα πάει στὸ μύλο, τὴν ὥρα ποῦ κοιμοῦντο ὅλοι στὸ σπίτι, εἶδα κάτι λουκάνικα, ποῦ θὰ ἤτανε περιττὰ ἐπάνω 's ἕνα ράφι. Ἐγὼ ἕνα μονάχα ἐπῆρα, Μεγαλειότατε· ἕνα τόσο δὰ μικρούτσικο!

— Ὡραῖα τὰ εἴπατε ὅλοι σας, εἶπε τότε ὁ Σκαρφάλης, ὁ ἀσβὸς ποῦ ἦτον ἀνηψιὸς τῆς Μαριόλας. Αὐτὰ τὰ λέτε γιατὶ ξέρετε πῶς δὲν εἶνε ἐδῶ ἡ Μαριόλα νὰ σᾶς ἀκούσῃ. Ἀλλά, Μεγαλειότατε, κανένας δὲν πρέπει νὰ καταδικάζεται ἂν δὲν τὸν ἀκούσουν πρῶτα. Ἐγὼ λοιπὸν κάτι ξέρω γιὰ τὴ Μαριόλα καὶ θὰ ἰδῆτε πόσον ἄσχημα ἐφέρθηκε 's αὐτὴν ὁ Ἀρπάχτρας ὁ λύκος. Ἂν θέλετε, πιστέψτε το: Ἡ Μαριόλα καὶ ὁ Ἀρπάχτρας εἶχαν γίνει συντρόφοι μιὰ φορὰ στὴς πονηριὲς καὶ ὁ Ἀρπάχτρας ἐφάνηκε τόσο ἄτιμος καὶ ἐγωϊστής, ποῦ ἄφινε τὴ Μαριόλα νὰ κάνῃ ὅλες τὴς δουλειὲς καὶ νἄχῃ ὅλους τοὺς κινδύνους, κι' αὐτὸς ἐμάζευε ὅλα τὰ κέρδη.

— Δηλαδὴ ἔξη ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ μισὴ ντουζίνα ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὸ ἴδιο εἶνε μοῦ φαίνεται, λέγει ὁ Βασιλιᾶς. Δὲ μοῦ λὲς ὅμως καὶ τί ἔχεις νὰ πῆς ὑπὲρ τῆς ἀλεποῦς;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε. Μιὰ μέρα ὁ Ἀρπάχτρας καὶ ἡ Μαριόλα βγῆκαν μαζὶ καὶ πεινοῦσαν πολύ. Ἕνας ἄνθρωπος πέρασε ἀπὸ μπροστά τους μὲ ἕνα χειραμάξι γεμάτο ψάρια. Ὁ Ἀρπάχτρας ὀρέχτηκε νὰ φάῃ ἀπὸ τὰ φρέσκα ἐκεῖνα ψάρια, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὴν τόλμη νὰ πάῃ νὰ πάρῃ. Τότε ἡ Μαριόλα ἐπῆγε καὶ ἔπεσε, δίχως νὰ φανῇ, μέσα σὲ μιὰ βαθειὰ γούβα, λίγο πιὸ μπροστὰ ἀπὸ τὸ χειραμάξι.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΪ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΑΚΗΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΗΡΞΕΝ ἀληθινὸς πατριώτης ὁ πολύκλαυστος ἀεροπόρος. Τὸ ἀποδεικνύει ὁ ἔνδοξος θάνατός του, ὅσον ἡ βραχεῖα ἀλλὰ μεστὴ ζωή του. Ἦταν ἕνας ὡραῖος καὶ πλούσιος νέος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Πολλὰ χρόνια ἐσπούδασεν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἱδρύσῃ μίαν ἐφημερίδα. Ὁ Ἀνεξάρτητος ἐλέγετο ἡ ἐφημερὶς τοῦ Καραμανλάκη καὶ ἦτο φύλλον καθαρῶς πατριωτικόν. Δὲν εἶχε μεγάλην κυκλοφορίαν, εἶχεν ὅμως πολυτελῆ γραφεῖα εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἐπιτελεῖον ἐπιφανῶν συνεργατῶν, λαμπρὸν χαρτὶ καὶ ἀφθόνους εἰκόνας. Τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι ὁ Καραμανλάκης ἐξώδευεν ἀπὸ τὴν περιουσίαν του διὰ νὰ διατηρῇ ἕνα τέτοιο φύλλον. Καὶ διατί; Διὰ νὰ εἰμπορῇ νὰ γράφῃ εἰς αὐτὸ ὁ ἴδιος τὸ κύριον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἦτο πάντοτε ἀληθινὸν κήρυγμα πατριωτισμοῦ. Εἰμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἶχεν ἱδρύσῃ ἓν ὑψηλὸν βῆμα διὰ νάντηχῇ ἡ πατριωτική του φωνή. Ἀγαποῦσε τὴν πατρίδα του, ἔβλεπεν ὅτι τὰ πράγματά της δὲν ἐπήγαιναν τόσον καλὰ καὶ εἶχε τὴν ἰδέαν ὅτι ἂν ὡμιλοῦσεν αὐτὸς ὅπως ἤξευρε καὶ ὅπως ἤθελεν, — ἀνεξάρτητος, — ἡ πατρὶς θὰ ἐσώζετο. Ἡ ἐφημερίς του λοιπὸν δὲν ἦτο ἐπιχείρησις. Ἦτο θυσία. Ἐθυσίοζε μέρος τῆς περιουσίας του, μαζὶ μὲ τοὺς κόπους του, διὰ νὰ διαδώσῃ τὰς ἰδέας του καὶ νὰ σώσῃ τὸν Ἑλληνισμόν.

Εἴπαμεν ὅτι ὁ «Ἀνεξάρτητος» δὲν εἶχε μεγάλην κυκλοφορίαν. Ἡ φωνή, τὴν ὁποίαν ὁ Καραμανλάκης ἐπίστευε πρωτάκουστον, δὲν συνεκίνει πλέον κανένα, διότι εἶχεν ἀκουσθῆ πολλάκις. Εἰς τὸ κύριον ἄρθρον του, ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἀνεξαρτήτου» ἔλεγε πράγματα τετριμμένα καὶ μὲ πομπῶδες ὕφος κοινόν. Ὁ εἰλικρινὴς πατριώτης δὲν ἦτο καὶ πρωτότυπος συγγραφεύς, δυνατὸς δημοσιογράφος ὥστε νὰ ἑλκύῃ ἀναγνώστας. Ἔπειτα ἦτο καὶ πολὺ νέος, ἄπειρος. Εἰδε λοιπὸν ὅτι ἂν ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐκδίδῃ τὴν ἐφημερίδα του, μετ' ὀλίγον θὰ ἔμενε πάμπτωχος, εἰς τοὺς δρόμους. Τὸ κύριον ἄρθρον του ἤξιζε τόσην θυσίαν; Ἤρχισε νάμφιβάλλῃ καὶ ὁ ἴδιος. Ἤρχισε νὰ σκέπτεται, ὅτι ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι τρόποι, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἀγαπητήν του πατρίδα. Καὶ ἐγκαταλείψας τὴν ἐφημερίδα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀφοσιώθη εἰς τὴν ἀεροπλοΐαν. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ ἀεροπλάνον του καὶ μὲ χίλια ὡραῖα σχέδια καὶ ὄνειρα. Ἤθελε νὰ γίνῃ τέλειος ἀεροπόρος, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του ἐν καιρῷ πολέμου. Ἤθελε νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα, διὰ νὰ γίνουν ἀεροπόροι καὶ ἄλλοι. Ἤθελε νὰ δώσῃ τὴν ὤθησιν εἰς μίαν κίνησιν νέαν καὶ δημιουργίαν ἐναερίου στόλου πολεμικοῦ. Πάλιν διὰ τὴν πατρίδα του ὁ πατριώτης ἐθυσίαζε μέρος τῆς περιουσίας του, διέθετεν ὅλην του τὴν δραστηριότητα καὶ ἐξέθετεν αὐτὴν τὴν ζωήν του. Τὴν ὁποίαν ἐπιτέλους ἐθυσίασεν. Εἰς μίαν πτῆσιν, κατεποντίσθη μὲ τὴν μηχανήν του εἰς τὰ κύματα τοῦ Κορινθιακοῦ, ὅπου εὗρε τὸν θάνατον. Ἥρως καὶ μάρτυς τῆς Ἰδέας. Ὄχι ἁπλῶς καὶ μόνον τῆς κατακτήσεως τοῦ ἀέρος, ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος. Ἀεροπόρος, ἀλλὰ καὶ πατριώτης. Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Ἀλέξανδρος Καραμανλάκης, ὁ νέος Ἴκαρος, ὅπως τὸν ὠνόμασαν οἱ νεκρολόγοι του. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ θάνατός του ἐπροκάλεσε τόσῳ πάνδημον, εἰλικρινὲς πένθος καὶ τὸν περιέβαλε μὲ τόσην δόξαν. Ἂς εἶνε αἰώνια ἡ μνήμη καὶ αἰώνιον τὸ παράδειγμα τοῦ ἡρωϊκοῦ πατριωτισμοῦ!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ μεγαλητέρα εἰκών - ρεκλάμα

Ἡ μεγαλητέρα εἰκονογραφικὴ ρεκλάμα τοῦ κόσμου, εὑρίσκεται εἰς μίαν ἐξοχὴν τῆς Ἀγγλίας παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου. Παριστάνει δὲ μίαν γιγαντιαίαν φιάλην *τζιντζιμπύρας* — τοῦ γνωστοῦ ἀναψυκτικοῦ ποτοῦ, πολὺ ἐν χρήσει εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, — μὲ τὴν ἐτικέταν τοῦ καταστήματος.

Διὰ τοῦ ἐναερίου ταχυδρομείου

Ἰδοὺ τὸ πρῶτον ταχυδρομικὸν δελτάριον, τὸ ὁποῖον διεβιβάσθη εἰς τὰς Ἀγγλικὰς Ἰνδίας δι' ἀεροπλάνου. Τὸ δελτάριον αὐτὸ φέρει πλαγίως εἰδικὸν γραμματόσημον μὲ ὑδατίνους γραμμάς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διαγράφεται ἓν ἀεροπλάνον, μὲ τὰς λέξεις: «Πρῶτον ἐναέριον ταχυδρομεῖον. Ἀλλαχαβάδη». Ἰδοὺ τῷ ὄντι ἡ πρόοδος!

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α'.) Μαγικὴ Εἰκών

Εἶναι ζαχαροπλάστης, τὸ βλέπετε. Εἰμπορεῖτε ὅμως νὰ μαντεύσετε πόσα παστίτσάκια μὲ κρέμα ἔκαμα σήμερα:

β'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ Δαφνοστεφοῦς Ὀλυμπιονίκου

Chi enqui abo ien emordp as

Νὰ χωρισθοῦν αἱ ἄνω λέξεις οὕτω πῶς, ὥστε νἀναγνωσθῇ μία γαλλικὴ παροιμία.

Λύσεις τοῦ 38ου φύλλου

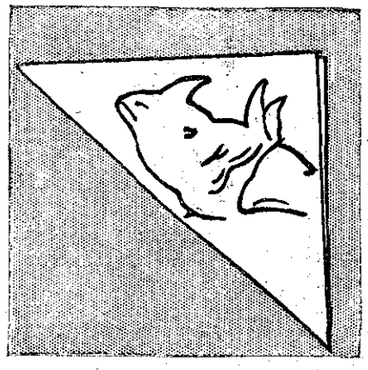

α') Ἰδοὺ πῶς θὰ διπλωθῇ τὸ χορτί, διὰ νὰ σχηματισθῇ μία κεφαλὴ ρινοκέρου.
β') Κύθνος, Σέριφος, Σύρος, Πάρος.
γ') Tel maitre, tel valet.

Ιδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Β

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ

Γιατί, γλυκά μου πουλάκια, ἐπάψατε τὸ μελῳδικό σας τραγουδάκι ποῦ μ' αὐτὸ ἐκελαϊδούσατε τὴ φύσι καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα τἄλλα ἐχαιρετήσατε τὴν ἄνοιξι κ' ἐδώσατε σ' αὐτὴ γελαστὴ ζωὴ καὶ κάποια περίσσια ὀμμορφιά στὴ λουλουδένια ὄψι της; Γιατὶ ἐσεῖς, πορφυρὰ τριαντάφυλλα, ἐκλίνατε τὰ βελουδένια πέταλά σας καὶ ρίχνετε ἕνα περιφρονητικὸ βλέμμα στὸ διαβάτη ποῦ θὰ περάσῃ νὰ σᾶς καμαρώσῃ καὶ δὲν χαρίζετε πιὰ τἀρώματά σας τὰ λιπόθυμα; Ποῦ εἶνε ἡ πρώτη σας ὀμμορφιά; Ποῦ εἶνε τὸ λεπτότατο ἄρωμά σας; Γιατὶ ἐσεῖς, μικρά μου γιασεμιά, μὲ τὸ βαθὺ κίτρινο καὶ λευκό σας χρῶμα, δὲν ἔχετε πιὰ δύναμι νὰ σταθῆτε ἀνάμεσα στ' ἀνθόκλαδα, μόνο ἀφίνετε τὸ δροσόλουστο σῶμά σας νὰ πέσῃ μαραμένο κάτω στὸ χῶμα; Γιατὶ ἐσεῖς παρθενικὰ κρῖνα ποῦ ξυπνοῦσατε τὲς μυστικὲς νοσταλγίες πρὸς μακρυνὰ ἰδανικὰ καὶ τοὺς λευκοὺς πόθους ἀσπίλων κόσμων, ἐχαμηλώσατε τὰ κατάλευκα φύλλα σας καὶ κοιμᾶσθε τώρα μελαγχολικά; Γιατὶ ἐσεῖς, λεμονάνθια, δὲν ἀντέχετε πιὰ στὸ ἄπαλὸ φύσημα ποῦ ἀφίνει τὸ ἀεράκι ὅταν περνῷ καὶ σᾶς χαϊδεύει, μόνο λυγίζεσθε καὶ λιποθυμεῖτε καὶ κάπου-κάπου πέφτετε νεκρά, ἀφίνοντα τὴ μητρική ἀγκαλιά;...

Καὶ ὅλα μ' ἕνα στόμα ἀπήντησαν μὲ φωνὴ παραπονετική: Γιὰ μιὰ νεκρή. Τὰ τριαντάφυλλα θὰ στόλιζαν τὸ σῶμά της. Τὰ κρῖνα θἄπλεκαν τὸ στεφάνι ποῦ θὰ περιβάλλῃ τὸ κερένιο πρόσωπό της. Τὰ γιασεμιὰ καὶ τὰ λεμονάνθια θὰ ἤταν τὸ μαξιλάρι ποῦ θἀκκουμβοῦσε τὸ κεφάλι της μὲ τὰ ξέπλεκα μαλλιά της. Καὶ ὅλα αὐτὰ θὰ δώσουν τὸ στερνὸ φιλί τους στὴ νεκρή. γιατὶ θὰ ξεψυχήσουν κοντά της... Καὶ ξεψύχησαν κοντά της.

Δύρα τοῦ Φεραίου

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΗΜΑ ΜΕΣΗΜΕΡΙΟΥ

Τί κι' ἂν κατακτυπᾶ τὸ ρωλόϊ μεσημέρι; τί κι ἂν ὁ ἥλιος ἔχει ζώσει μὲ τὴς φλογερές του ἀκτῖνες ὅλη τὴν πλάσι, καὶ μισοπαραλυμένα ἀπ' τὴ ζέστη τὰ μέλη τοῦ ἀνθρώπου ζητοῦν ἀνάπαυσι; ἐκείνη, κλεισμένη μέσ' 'στὸ κομψὸ δωμάτιό της, καθισμένη μπροστὰ στὸ πιάνο μὲ τὰ χέρια ριγμένα ἄτονα στὰ λευκὰ κόκκαλα, προσπαθεῖ νὰ διώξῃ τὰ ὄνειρα ποῦ σἂν λευκὰ φαντάσματα τὴν περιτριγυρίζουν, γιατ' εἶνε ἀνάγκη νὰ μελετήσῃ, ἀφοῦ στὰς τρεῖς θἄλθῃ ἡ δασκάλισσά της γιὰ τὸ μάθημα.

Καὶ μισοναρκωμένη ἀπ' τὸ μεθυστικὸ τὸ ἄρωμα ποῦ ξεχύνεται 'ς ὅλο τὸ δωμάτιο ἀπὸ δυὸ μεγάλα μπουκέτα ρόδα, ποῦ καμαρώνουν δίπλα στὴς χρυσοδεμένες νότες πάνω στὸ πιάνο, νοιώθει ἄθελα νὰ βυθίζεται ὁ νοῦς της σὲ ὄνειρα καὶ νὰ κλειοῦνε ἀπαλὰ-ἀπαλὰ τὰ μάτια της καὶ στ' ἀπαλό των κλείσιμο νἀνοίγεται μιὰ ζωή, καὶ νὰ περνᾷ σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ 'μπρός της μὲ μιὰν ἀπόμακρη γέλιου ἁρμονία, σἂν ὤμορφες ταινίες κινηματογράφου ποῦ κινοῦνται ρυθμικὰ μὲ τοῦ βιολιοῦ τὴς μελωμένες νότες. Καὶ βλέπει καὶ βλέπει καὶ δὲν χορταίνει ποτὲ καὶ νοσταλγεῖ τὰ ἀθῶα της παιδικὰ χρόνια, καὶ γίνεται πάλι γιὰ μιὰ στιγμὴ παιδὶ ξένοιαστο, μικρό, χωρὶς σχολεῖο, χωρὶς πιάνο, χωρὶς σκοτοῦρες, ποῦ μόνο νὰ παίζῃ καὶ νὰ γελᾷ ξεύρει, καὶ μέσα στὸ ἡδονικὸ αὐτὸ ὀνειροπόλημα, ἀνοίγει τὸ στόμα της 'ξένα γλυκὸ χαμόγελο καὶ ξεχνᾷ καὶ πιάνο καὶ μαθήματα, μὰ ξάφνου, ντίγκ-ντάγκ, μιὰ ἄθελη τοῦ χεριοῦ της κίνησις πάνω στὸ ἀνοικτὸ πιάνο, ἄφησε δυὸ ζωηρὰ ξεφωνητά, καὶ ξιπασμένη λίγο ξυπνᾷ ἀπ' τὄνειρό της κι' ἀνόρεξα ἀρχίζει νὰ παίζῃ τὸ μάθημά της, ἐνῷ ἄδικα προσπαθεῖ νὰ βρῇ μὲ τὴν ἁρμονία τοῦ ὀργάνου κἄποια εὐχαρίστησι.

Ἑλληνοπούλα

Η ΜΗΛΙΑ

Σὲ κῆπον ἦταν
μὲ δένδρα ἄλλα,
μικρά, μεγάλα,
καὶ μιὰ μηλιά.

—

Ἄνοιξις ἦλθεν,
ἡ φύσις θἄλλει·
ἄνοιξε πάλι
καὶ ἡ μηλιά.

—

Νὰ την σὲ λίγο,
τὸ καλοκαῖρι,
ποῦ μῆλα φέρει
—γλυκὸ φαΐ!

—

Τοῦ φθινοπώρου
φθάνει ἡ ὥρα
καὶ φύλλα τώρα
πέφτουν 'στὴ γῆ.

—

Χειμῶνας θἄλθῃ
βροχὲς καὶ χιόνια,
κ' ἔτσι τὰ χρόνια
περνοῦν γι' αὐτή.

Μπαρουτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΕΝΟΣ ΜΑΥΡΟΥ

Ἕνας μαῦρος συνεβούλευε τὰ παιδιά του.

—Ἀκοῦστε, καλά μου παιδιά· εἶνε καλὸν νὰ γνωρίζῃ κανεὶς τοὺς φίλους του, ἀλλὰ εἶνε ἐπίσης καλόν, νὰ γνωρίζῃ καὶ εἰς ποῖον ἔθνος ἀνήκει ὁ ἐχθρός του. Ἐὰν κανεὶς σᾶς πυροβολῇ μὲ σφαῖρας καὶ σᾶς προσφέρῃ κατόπιν ἕνα Εὐαγγέλιον, εἶνε Ἄγγλος. Ἐὰν προσπαθῇ νὰ σᾶς πωλήσῃ πολὺ ἀκριβὰ τὰ ἐμπορεύματά του εἶνε Γερμανός. Ἐὰν σᾶς τρώγῃ μόνον μὲ ἁλάτι, εἶνε συμπατριώτης σας. —Ἐὰν ζητῇ νὰ σᾶς πωλήσῃ εἰς κανένα γείτονα, εἶνε Πορτογάλος. — Ἐὰν εἶνε κανείς, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ σᾶς ἀποδείξῃ μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σίγμα, ὅτι τὸ ἔδαφός σας ἀνήκει δικαιωματικῶς εἰς τὸν Μονρόε, εἶνε Ἀμερικανός.— Ἐὰν διασκεδάζῃ, πυροβολῶν κατὰ μιᾶς βανάνας, τὴν ὁποίαν ἐτοποθέτησεν εἰς τὴν κεφαλήν σας, εἶνε Ἑλβετός. — Ἐὰν κανεὶς ἔρχεται νὰ σᾶς ἐνοχλήσῃ καθ' ἣν ὥραν κάμνετε ἡσύχως τὴν προσευχήν σας, μὴν ἀμφιβάλλετε, εἶνε Γάλλος.

(Μετάφρασις) *Δικηγόρος τῆς Νεολαίας*

ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ

Εἴμαστε μιὰ παρέα ἀπὸ πεντέξῃ παιδιά. Ἀφίσαμε τὸ βαπόρακι τοῦ Βοσπόρου στὸ Γενὶ μαχαλὲ καὶ ἔπειτα μὲ τὰ πόδια ἐπήγαμε ὥς τὰ Καβάκια. Μόνον ὅσοι ἔκαμαν τὸν περίπατον αὐτὸν ξεύρουν πόσον ὡραῖος καὶ μαγευτικὸς εἶνε, ἡ θέα ἰδίως εἶνε ἐξαισία. Ὅσον ἐπερπατούσαμε, τόσον ὁ θαυμασμός μας ἐξεγείρετο. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἁπλώνετο ὅλος σχεδὸν ὁ Βόσπορος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, πρὸς τὰ ἔξω, ἀτράκαχη καὶ ἀπέραντη ἡ Μαύρη θάλασσα. Δύο ἀτμόπλοια, ἑτοιμαζόμενα νὰ ἐξέλθουν, φαίνονται ὡσὰν ν' ἀγωνίζωνται εἰς τὸν δρόμον. Εἶνε ἓν Ἑλληνικὸν καὶ ἓν Αὐστριακόν, φαντάζεσθε δὲ τὴν ἀνυπομονησίαν μας. Ποῖον ἀπὸ τὰ δύο θὰ φανῇ ταχύτερον; Μετ' ὀλίγον τὸ Ἑλληνικὸν φαίνεται νὰ προχωρῇ κἄπως περισσότερον, μετά τινα δὲ λεπτά, προτρέχει ἀρκετά. Ἡ κυανόλευκος, μὲ κάτι γλυκύτατα χρώματα, κυματίζει εἰς τὴν πρύμνην, ἐνῷ ἡ καρδιά μας γεμίζει ἀπὸ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν.

Δωδωναῖος

ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

— Τρέξε, μπαμπᾶ, βοήθεια!
— Τί ἔπαθες;— Κύτταξε!

Καὶ ὁ μικρὸς Γιῶργος ἐσήκωσε τὸ δακτυλάκι του γιὰ νὰ δείξῃ στὸν μπαμπᾶ του ἕνα μικρὸ πουλάκι ποῦ βρισκότανε στὸ στόμα μιᾶς γάτας. Καὶ τὸ σπλαχνικὸ ἀγοράκι κατετρώγετο ἀπ' τὴν λύπη, ἔτρεμε ἀπ' τὸν φόβο μήπως ὁ μπαμπᾶς του ἐξαφνα δὲν τὰ καταφέρῃ νὰ τὸ σώσῃ.

Μετ' ὀλίγον τὸ πουλάκι εἶνε στὰ χέρια τοῦ Γιώργου. Ὁ καλός του ὁ μπαμπᾶς τοῦ τὸ ἔσωσε. Καὶ ὁ μικρὸς τοῦ κάνει χίλια δυό, τὸ χαϊδεύει, τὸ καμαρώνει καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ μεσημέρι τὸ πουλάκι βρισκότανε στὸ πιατάκι τοῦ Γιώργου. Τί παράξενη εὐσπλαχνία!

Πανελλήνιος Πόθος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ *Διδασκάλισσα*: — Τέσσαρα κ' ἕξη πόσα κάνουν;

Ἡ *Μαθήτρια*: —Δώδεκα.

Ἡ *Διδασκάλισσα*: — Μὰ γιὰ πρόσεξε... μήπως κάνουν δέκα;

Ἡ *Μαθήτρια*: — Ἄ μπᾶ, ὄχι. Πέντε καὶ πέντε κάνουν δέκα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλληνόπαιδος

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 128ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων διὰ τὴν Α' Ἐξαμηνίαν τοῦ 1912.

[Ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν ἑκαστον ὄνομα, ὁ πρῶτος σημαίνει πόσας δημοσιευσίμους Ἀσκήσεις περιεῖχεν ἡ Συλλογὴ τοῦ διαγωνιζομένου, ὁ δὲ δεύτερος πόσαι ἐξ αὐτῶν ἦσαν αἱ ἐκτάκτως ἐπιτυχεῖς καὶ ὡραῖαι. Τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἀριθμῶν ὁρίζει τὴν θέσιν τοῦ διαγωνιζομένου· καὶ μεταξὺ δύο ἐχόντων τὸ ἴδιον ἄθροισμα, προηγεῖται ὁ ἔχων τὸν *δεύτερον* ἀριθμὸν μεγαλήτερον.—Ὁ τρίτος τέλος ἀριθμὸς δηλοῖ τὰ εἰς ἕκαστον ἀπονεμόμενα Εὔσημα.—Οἱ μὴ σημειώσαντες ἐπὶ τοῦ τετραδίου των ἡλικίαν, κατετάχθησαν ὅλοι εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν.]

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἀλεξάνδρα Κ. Δανασσῆ***, 15+11 [13 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μουσηγέτης Ἀπόλλων*, 15+10 [12 Ε]. — *Γέρω-Δῆμος*, 14+10 [12 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἀθανάσιος Διάκος*, 14+9 [11 Ε].— *Βιθυνὴ Ἑλληνοπούλα*, 14 Ε].—*Γλυκεῖα Ἐλπίς*, 14+7 [10 Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἠχὼ τῆς Ἠπείρου*, 13+7 [10 Ε].— *Κραυγὴ Νίκης*, 15+5 [10 Ε].— *Ἀεροναυτοπούλα* 12+7 [9 Ε].—*Εὐτυχὴς Ψαρᾶς*, 13+6 [9 Ε].—*Γλυκὸ Χαμόγελο*, 14+5 [9 Ε]. — *Κασσιανή*, 14+4 [9 Ε]. — *Φοῦλι*, 11+6 [8 Ε].— *Ἀπολεσθεῖσα Ἐλπίς*, 11+6 [8 Ε]. — *Μπαρουτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη*, 13+4 [8 Ε]. — *Ἐξόριστος Βασιλιᾶς*, 13+4 [8 Ε] —*Ὑδραΐικος Χάνος*, 12+4 [8 Ε].— *Ραμλιωτάκι* 13+3 [8 Ε]. — *Ἄρης*, 11+4 [7 Ε].—*Βασιλεὺς τῆς Ρώμης*, 11+3 [7Ε].— *Ἶρις*, 10+2 [6 Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἀναγεννητὴς τοῦ Ἔθνους*, 5+2 [3 Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12—15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Πόθος τῆς Κρήτης***, 15+10 [12 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἕνα Χιωτάκι*, 15+9 [12 Ε]. — *Εὐάγγελος Ἰωάννου*, 14+9 [11 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Νέλκε*, 15+8 [11 Ε] *Ὠλήν*.—14+8 [11 Ε]. — *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, 15+7 [11 Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Βάρκα τοῦ Κανάρη*, 15+6 [10 Ε].— *Νίκη Στοργή*, 15+6 [10 Ε].—*Τοῦ Κάμπου Τρελλολούλουδο*, 14+6 [10 Ε].— *Κυπριάσπουλο*, 14+5 [9 Ε]. — *Ἐθνομάρτυς Ἀιμιλιανός*, 15+4 [9 Ε].—*Μιχαὴλ Α. Τρίκκας*, 11+7 [9 Ε].—*Ροδοπαῖος Ἑλληνόπαις*, 12+6 [9 Ε]. — *Ἀνδρεῖος Ἄνδριος*, 12+6 [9 Ε].—*Ρίκα Ν. Ἀγγελοπούλου*, 13+5 [9Ε]. —*Σταγὼν Δρόσου*, 14+4 [9Ε].—*Ἄγνωστος*, 12+4 [8 Ε]. — *Ἀσπασία ἡ Μιλησία*, 10+5 [7 Ε].—*Χάρ*, 10+4 [7 Ε].—*Ζαρίνη*, 10+4 [7 Ε].—*Ναυτάκι*, 9+4 [6 Ε]. — *Ἀφροδίτη τῶν Μεδίκων*, 10+3 [6 Ε]. — *Ἀσύρματος Τηλέγραφος*, 10+3 [6 Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ξενιτεμένο Ἑλληνόπουλο*, 9+3 [6 Ε]

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Σχοινοστόλιστος Χίος*, 14+6 [10 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Παπαγάλος τοῦ Τσάρου*, 13+6 [9 Ε].—*Ναυτάκι τοῦ Ἀβέρωφ*, 12+6 [9 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μάντις Κάλχας*, 13+5 [9 Ε].—*Συριανὴ Ἄυρα*, 11+6 [8 Ε]. *Χάνι τῆς Γραβιᾶς*, 10+6 [8 Ε].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1912.

ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ, *Κρητικοπούλα*, τὴν ἀπορίαν τοῦ *Περσέως* νὰ λύσῃς διὰ τῆς Ἀλληλογραφίας μας. Νὰ μοῦ γράψῃς ἐν συντόμῳ τὴν ἀπάντησίν σου καὶ νὰ τὴν δημοσιεύσω, ὅπως ἔγεινε καὶ τότε μὲ τὰς παρατηρήσεις τῆς *Τρελλῆς Νεότητος*. Τὸ λάθος ποῦ μοῦ σημειώνεις, εἶνε σπουδαῖον. Οἱ ἀναγνῶσταί μας πρέπει νὰ διορθώσουν τὸν τελευταῖον στίχον τοῦ ποιήματός σου «Δυὸ Κυπαρίσσια», καὶ νὰ τὸν κάμουν ἔτσι:

Τί γερὸ ξύλο! Πολὺ δὲ νἀξίζῃ!

Ἄλλα πάλι! «Στὸ προγθεσινό σου φύλλο, —μοῦ γράφει ἡ *Μινιόν*,—δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω τὸ κομματάκι ἐκεῖνο τῆς *Ξανθῆς Μουσμέ*. Ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ κακὸς ἄνθρωπος, ποῦ ἄλλοτε τὰ μάτια του εἶνε γλυκὰ καὶ ἄλλοτε ἄγρια; Καὶ τὸ κτύπημα ἐκεῖνο τὸ χειρότερο στὴ ζωή;» Ναί, εἶνε ἀλήθεια αὐτὸ τὸ παραμύθι· εἶχε κἄποιο συμβολισμὸ ποῦ δὲν ἐκφράζεται εὔκολα. Νὰ ἰδοῦμε τί θὰ πῇ καὶ ἡ *Ξανθὴ Μουσμέ*.

Ὁ *Θαλῆς*, μὲ μερικοὺς ἄλλους εἰς τὴν Πρίγκηπον, ἔπαιξαν τὴν περασμένην Κυριακὴν τὸ «Δύσκολο Πρόγραμμα» καὶ τὴν ἐρχομένην θὰ παίξουν τὸ «Φόρεμα τῆς Κυρίας»· ἡ ὡραία αὐτὴ κωμῳδία ὑπάρχει εἰς τὸν τόμον τοῦ 1898) Ἔτσι τὰ καλά μου παιδιὰ διασκεδάζουν μὲ τὸ μικρόν μου Θέατρον.— Ναί, σοῦ τὰ ἐνέκρινα, ἀλλὰ πρέπει νὰ κληρωθοῦν.

Ἡ *Βάρκα τοῦ Κανάρη*, ποῦ ἔγύρισεν ἀπὸ τὴν ἐξοχήν της, σήμερα μοῦ γράφει: «Ὥστε λοιπὸν τἀγόρια μᾶς πέρασαν, ἔ; Νὰ συμβαίνῃ ἀρά γε τὸ ἴδιο καὶ στὴν Σελίδα; Δὲν τὸ πιστεύω! τὰ ὡραιότερα καὶ πρωτοτυπότερα κομμάτια εἶνε γεγραμμένα ἀπὸ κορίτσια. Ἢ ὄχι;» Οὔ, κατνούριους μπελάδες θὰ ἔχωμε!..

Ὁ *Χιαβάθας* μοῦ καταγγέλλει ὅτι τὸ ποίημα τοῦ *Δάφνης Στεφάνου* ποῦ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 3ον φύλλον, εἶνε μετάφρασις τοῦ περιφήμου ἐκείνου τοῦ Arnault:

De la tige detachée,
Pauvre feuille dessechée,
Où vas-tu? κτλ.

Ἡ λέξις μετάφρασις πιθανὸν νὰ ὑπῆρχεν εἰς τὸ χειρόγραφον καὶ νὰ διέφυγε τὴν προσοχήν τοῦ στοιχειοθέτου καὶ τοῦ διορθωτοῦ. Μένει τώρα νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὁ *Δάφνης Στέφανος*, ὅτι εἶνε *ἰδική* του τοὐλάχιστον ἡ μετάφρασις.

Μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησι ἐδιόβασα τὸ χαριτωμένο γράμμα σου, *Ἀκακία*. Ναί, ἐέρω πόσο μὲ ἀγαποῦν καὶ τί κακὸ κάνουν γιὰ μένα τὰ παιδιά, καὶ γι' αὐτὸ εἶμαι πολὺ ὀπεργμένη. Τὰ βιβλία τῆς Κας Δέλτα ἔχουν διαβασθῆ πολὺ καὶ θὰ ἤταν περιττὸ «νὰ τὰ περάσω λίγο-λίγο» στὴ Διάπλασι. Ἂν ἔγραφε κανένα καινούργιο, ἐπίτηδες γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Διαπλάσεως, μάλιστα.

Σύμφωνοι, *Ἡρωΐς τοῦ 21*. Ἀλλ' ἂν θέλης νὰ γίνῃς ἀεροπόρος καὶ ἡρωὶς τοῦ... 1921, δὲν σ' ἐμποδίζει κανείς. Καὶ εἰς τὰς γυναῖκας ἐπιτρέπεται ἡ ἀεροπορία, — ἀρκεῖ νὰ ταῖς τὸ ἐπιτρέπῃ τὸ θάρρος...

Ἡ *Μπαρουτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη* εἶδε τὴν εἰκόνα τῆς *Υἱκῆς Στοργῆς* καὶ βρίσκει ὅτι ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὴν ἰδικήν της, ὅπως ἦτο τουλάχιστον τῷ 1910, διότι τώρα, λέγει, ἔχει ἀδυναμίαν. Διὰ τὴν σύμπτωσιν αὐτήν, ἤθελε νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Υἱκὴν Στοργήν*, καὶ τῆς τὸ λέγω.

Φίλε *Δ. Α. Κάζη*, μόνον στὴν Σελίδα Συνεργασίας θὰ ἠμποροῦσε νὰ δημοσιευθῇ, ἂν ἦτο συντομώτερον. Εἰς τὴν τακτικὴν ὕλην τοῦ φύλλου δὲν ἔχει θέσιν, ὄχι διὰ τὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ διὰ τὸ εἶδος. Ἔκτενής καὶ καθαρὰ ἰδεολογία δὲν διαβάζεται εὔκολα ἀπὸ παιδιά. Ἐκεῖνο ποῦ λέγομεν «διατριβή», «μελέτη», «δοκίμιον», κτλ. εἶνε διὰ πολὺ μεγαλητέρους ἀναγνώστας. Τὰς ἰδέας μεταδίδομεν εἰς τὰ παιδιὰ μὲ διηγήματα, ποιήματα, μύθους ἢ μὲ πολὺ σύντομα ἀρθρίδια. Δι' αὐτό, βλέπεις, τέτοιαν ὕλην ἀποφεύγω νὰ δημοσιεύω. Καὶ αὐταὶ αἱ Ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Φαίδωνος, ἂν καὶ ὠξεπιτοπλεῖστον χρονογραφικαί, εἶνε διὰ τοὺς μεγαλητέρους ἀναγνώστας καὶ πάντοτε σύντομοι.—Ὅλ' αὐτὰ σοῦ τὰ γράφω, διότι μοῦ ἤρεσε ἡ διατριβή σου καὶ θὰ ἤθελα νὰ τὴν δημοσιεύσω.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Δούλη Ἤπειρος*, *Ἄνοιξις*, *Μελαγχολικὴ Ἑλληνοπούλα*, *Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ*, *Μικρὰ Ἀριστοκρᾶτις* (ποῦ τῆς ἔστειλα βραβεῖον καὶ τετράδια,) *Ποιμενὶς τοῦ Αἴνου* (καὶ ὄχι τοῦ *Αἵμου*, προσέχετε!) *Ἀρχαία Δόξα*, *Κοσμοκράτειρα Ἑλλὰς* καὶ *Περσεύς*.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Ἀπάνω στὰ συντρίμια τῆς Βάρκας μου», τοῦ *Τρελλοκόριτσου*·—Διάφορα τοῦ *Περσέως* καὶ τῆς *Σημαίας τοῦ Ἀβέρωφ*·—«Πρὸς τὸν ἥρωα» τῆς *Παπαρούνας*·—«Ἐπιτάφιον» τοῦ *Ἀθανασίου Διάκου*·—«Ἡ εὐτυχία» μετάφρασις τῆς *Δρόσου τῆς Πρωΐας*·— «Ἐπίγραμμα» τοῦ *Τέλλου Ἄγρα*·—Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναγνοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ.1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναγνούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1912. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ ἀ. ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: *Βραχυκόκορας*, α. (Ι.Τ.) *Ποντίκι τῆς Γειτόνισσας*, α. (Κ.Π.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάλάξουν: ἡ *Ἀφελὴς Ξανθούλα* (0) μὲ *Βάρκαν τοῦ Κανάρη*, *Συλβίαν*, *Καλαμιάν*, *Σφίγγα*, *Ἀκακίαν*·—ἡ *Ἀρχαία Δόξα* (0) μὲ *Ἑλλάδα τοῦ Μέλλοντος*, *Δάφνης Στέφανον*·—τὸ *Ποντίκι τῆς Γειτόνισσας* (7) μὲ *Γάτον τῆς Γειτόνισσας*, *Μάρτυν τῆς Ἐλευθερίας*, *Συριανὸν Πολεμιστήν*, *Μαστροχαλαστήν*, *Νέαν Ἑλλάδα*, *Αἷμα τῆς Ἐλευθερίας*· — ἡ *Δρόσος τῆς Πρωΐας* (0) μὲ *Φοῦλι*, *Φυσιολάτριδα*, *Ἀττικὴν Δύσιν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Τέλλον Ἄγραν* (ἔστειλα·) *Ἀργυρῆν Σπουρ.* (ἔστειλα τὸ φύλλον καὶ σ' ἐνέγραψα εἰς τὸ «Θέατρον»·) *Δρόσον τῆς Πρωΐας* (μὰ ἀπὸ τώρα; ἄφισε πρῶτα νἀργήσουν καλὰ-καλὰ τὰ μαθήματα·) *Υἱκὴν Στοργὴν* (λίγη μαυρίλα ναί· ἄμα δὲν εἶνε ἀρκετὰ καθαρὴ ἡ φωτογραφία, ἔτσι γίνεται·) *Κ. Ξένον* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Νεράϊδαν τοῦ Εὐξείνου* (ἔλαβα καὶ ἔστειλα, εὐχαριστῶ·) *Ἀθ. Ἀθ.* (εὐχαριστῶ πολύ· χαιρετίσματα εἰς ὅλους·) *Ἑλληνικὴν Καρδιὰν* (ἔχεις δίκηο· ἀλλὰ τὸ «Παιδικὸν Πνεῦμα» σου πολὺ... ἀκατάλληλον·) *Ὀνειρεμένην Ἑλλάδα* (κ' ἐγὼ δὲν τὸν γνωρίζω ἀπὸ κοντά, ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἶνε φοιτητής· ἄλλην φοράν, ὅταν ξαναέλθῃς, θὰ τὰ ἴδῃς ὅλα καὶ θὰ σοῦ περάσῃ ὁ καϋμός·) *Χρυσοπηγήτισσαν* (μετὰ τὰς ἐξετάσεις λοιπόν, καὶ εὔγομαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν·) *Σπ. Γ. Ἀν.* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Ὄλγαν Δ. Ἀνδρ.* (ἔ, πῶς μπορεῖ νὰ εἶνε πάντα καλοκαῖρι διὰ νὰ μένῃς στὸ παραθαλάσσιο!... πρέπει νἀλθῇ καὶ χειμῶνας... διὰ νὰ μοῦ γράφῃς·) *Ἐξόριστον Ἀτθίδα* (δὲν ἔλαβα τοιαύτην ἐπιστολήν· φαίνεται, ἐχάθη· μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἐγνώρισα τὸν λαμπρὸν πατέρα σου·) *Βασίλισσαν τῆς Κύπρου* (ἔστειλα·) *Λουκίαν Ι. Ζωγρ.* (ἔστειλα· ὁ πατριώ-

της σου ἐλησμόνησε, φαίνεται, τὴν παραγγελλίαν σου, ὥστε περιμένω·) *Ναυκραποῦσαν* (ἔστειλα·) *Ἄγγελον Αὐγερινὸν* (καλὸ ταξεῖδι! περιμένω·) *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες* (σύμφωνοι·) *Ἠχὼ τῆς Καρδιᾶς* (νὰ σοῦ ζήση ὁ ἀνεψιός σου· ἔλαβα τὰ 10 φρ. ἀπὸ τὸν κ. Ξ· τὸ ἄλλο εἶνε καὶ...χίλιες φορὲς ἐκτενέστερο· δὲν βλέπεις σήμερα τίποτε, διότι σκέπτομαι νὰ κάμω κάτι ἄλλο·) *Ἀλέξ. Μαυροκορδάτον* (ἔστειλα·) *Ἄρην* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Βραχνοκόκκαν* (ἔστειλα·) *Ζεφυρίτιδα* (ἔλαβα κ' ἐπίστωσα τὸν λ/μόν σου·) *Πυγμαλίωνα* (ἔστειλα·) *Ἀφελῆ Ξανθούλαν* (ἔστειλα·) *Ἀνθισμένην Πασχαλιὰν* (εὖγε!) *Τρελλοκόριτσο, Γαλήνην, Ξενιτευμένε-Ἑλληνοπούλαν* κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 *Σεπτεμβρίου*, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

133ος Διαγωνισμὸς
Λύσεων Αὐγούστου—Νοεμβρίου

(*Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 17ης Ὀκτωβρίου*)

413. Δεξίγριφος

Τῶν ἀρχαίων θὰ γνωρίσῃς
Εἰς τὸ πρῶτόν μου θεόν.
Εἰς τὸ ἄλλο μου ἓν ἄρθρον
Κ' εἰς τὸ ὅλον μου βαθμόν.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἐωσφόρου τοῦ Κυμαίου

414. Στοιχειόγριφος

Πόλις εἶμαι τῆς Εὐρώπης
Ποῦ μανθάνεις στὸ Σχολεῖον.
Ἂν τὸν τόνον καταιβάσω
Καὶ ἀλλάξω ἓν στοιχεῖον,
Θὰ φορέσω μαῦρο ράσο.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀκακίας

415. Αἴνιγμα

Ἡ λύσις μου ἐκ συλλαβῶν τριῶν ἀποτελεῖται
Καὶ ἕκαστος ἀκούων με πολὺ εὐχαριστεῖται.
Ἂν μία ἐκ τῶν συλλαβῶν ὡς ἄχρηστος σβοσθῇ,
Δένδρον ἀπ' τὰ κοινότατα ἀμέσως θὰκουσθῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Οὐρανοῦ

416. Γωνία

┼ * * * * * * = Νῆσος τ. Λιγαίου
* ┼ * * * * * = Ἥρως τ. Τροίας.
* * ┼ * * * * = Κράτος Εὐρώπης
* * * ┼ * * * = Θεὰ τιμωρός.
* * ┼ * * * * = Ἥρως ἡμίθεος.
* ┼ * * * * * = Νῆσος τ. Εὐρώπης
┼ * * * * * * = Ποταμὸς Μακεδον.

Οἱ σταυροὶ ποταμὸς τῆς Ἰταλίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γαλήνης

417. Φύρδην-Μίγδην

Τανὸ σὲλ ἀκὶ δνὲ ὄτ νάκεις,
Τνὴ λυπόΐνη ὁσὺ νάγεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χρυσοπηγήτισσας

418. Λογοπαίγνιον

Ποῖον ἄνθος σὲ διατάσσει νὰ γίνῃς δικαστής;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσυρμάτου Τηλεγράφου

419. Μεσοστιχὶς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Λιγαίου, τὰ δὲ δεύτερα γράμματα βασιλέα τῶν Θηβῶν:

1, Χώρα τῆς Τουρκίας· 2, Νῆσος τοῦ Λιγαίου· 3, Μήτηρ ἥρωος Ἀθηναίου· 4, Κένταυρος. 5, Ἀρχαῖος ποιητής.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βιθυνῆς Ἑλληνοπούλας

420. Φωνηεντόλιπον

φλ - τ - πλν - δς - δν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συλφίδος

421. Γρῖφος

Θέρος
ΟΓΝΜΜ ἢ τὸ Χειμὼν : : Π Ἀπρίλιος
Φθινόπωρον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συριανῆς Αὔρας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀνταλλάσσω δελτάρια πανταχόθεν :— *Ἀφελῆ Ξανθούλαν*, Ἡράκλειον Κρήτης, Poste-Restante. (*ΙΒ',267*)

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος. (*ΙΒ',268*)

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, παρακαλεῖσθε ὅπως μὲ ψηφίσετε ὡς ὑποψήφιον τῆς Γ' τριμηνίας.—*Ἀρχαία Δόξα.* (*ΙΒ',269*)

Παρακαλῶ πολὺ τὸ *Ρόδον Μοσχοβόλημα* νὰ μοῦ 'πῃ ἂν ἔχῃ δικό μου τετράδιο τῶν Μ. Μυστικῶν.—*Ἀκακία.* (*ΙΒ',270*)

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ "ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ,,

ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΑΤΤΙΚΗ ΔΥΣΙΣ
ΕΛΛΑΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ὑποψήφιοι δημοψηφίσματος τῆς Γ' τριμηνίας, ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τοῦ κρατιστοῦ Συλλόγου *"ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ,,* (*ΙΒ',271*)

Ἐγγραφεῖσα εἰς τὸν εὐδίωνον καὶ προσδευτικὸν Σύλλογον «*ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ*» ἀναφωνῶ: *Ζήτωσαν τὰ ὑπερδιακόσια μέλη* τοῦ «Παλαμήδους»!... Νίκη!.. Νίκη!!!. *Κωνσταντινούπολις.* (*ΙΒ',272*)

Προσφιλεστάτη *Φοίβη*, ἐπὶ τῷ θανάτῳ λατρευτῆς ἀνεψιᾶς σου Μαίρης δέχθητι ἐγκάρδια συλλυπητήρια.—*Ἐλπίς*

Εὐγενεῖς ψηφοφόροι! Τίς θὰ φανῇ ἀδιάφορος καὶ πρὸς τὸ ὑπέρογον ψευδώνυμον *Αἷμα τῆς Ἐλευθερίας*;!—*Ἄγνωστος.*

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δύω μέγαρα μετὰ κήπων καὶ αὐλῶν.

Τὸ ἓν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἀριθ. 9. παραπλεύρως τοῦ ἀνακτόρου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου καὶ ἔναντι τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, (περιοχὴ 6 χιλιάδων πήχεων τετραγωνικῶν).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ΕΤΩΝ

Περιλαμβάνει Ἐλβετικὸν νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, 4 τμήματα γαλλικῶν, 2 τμήματα ἀγγλικῶν, 1 τμῆμα γερμανικῶν. Ἐπιμελεῖται καὶ καθηγηταὶ Εὐρωπαῖοι.

Τὸ ἕτερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου ἀριθ. 6 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλεύρως τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ & ΑΝΩ

Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τριτάξιον τμῆμα, Ἐμπορικῆς Σχολῆς, *Λογιστικὸν τμῆμα* μὲ φοίτησιν *μονοετῆ.*

Τὰ διπλώματα τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος καὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ *τῆς Κυβερνήσεως* καὶ ὑπὸ *τῶν Τραπεζῶν.*

Γίνονται ἐπίσης δεκτοὶ φοιτηταὶ διατιθέμενοι ἐν τῷ οἰκοτροφείῳ καὶ σπουδάζοντες τὰ ἐμπορικὰ ἢ τὰς ξένας γλώσσας. Εἰς τούτους παρέχεται ἰδιαίτερον δωμάτιον ἐπιπλωμένον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

Ἀπευθυντέον:

Διεύθυνσιν Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Διὰ πᾶσαν προφορικὴν συνεννόησιν: Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς *ὁδὸς Δραγατσανίου 6*, παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Διὰ τοὺς μακρὰν κατοικοῦντας μαθητὰς ἡ Διεύθυνσις διαθέτει πολυτελὲς ἰδιόκτητον λεωφορεῖον, ὅπως μεταφέρῃ τούτους ἐκ τῆς οἰκίας των εἰς τὴν Σχολήν.

ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΑΞΕΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἐν Ἀθήναις,-ὁδὸς Ἀκαδημίας 42

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἱδρύομεν πλήρες Παρθεναγωγεῖον Φροεβελιανόν, τάξεις προτύπου Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ Γυμνασίου.

Ἡ διδασκαλία θὰ γίνηται κατὰ τὰ νεώτερα παιδαγωγικὰ συστήματα, θὰ διδάσκωνται δὲ ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένων, ἡ Γαλλικὴ καὶ Γερμανικὴ γλῶσσα, ἡ Γυμναστική, ὁ Χορός, ἡ Ζωγραφικὴ καὶ Πλαστική, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ χειροτεχνίαι κατὰ τὸ Σουηδικὸν σύστημα (Sloyd) ἄνευ ἰδιαιτέρων διδακτρων.

Γίνονται δεκταὶ μαθήτριαι ἐξωτερικαί, τρόφιμοι καὶ ἡμιτρόφιμοι. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον: *Ὁδὸς Σίνα 16, Ἀθήνας.*

Ἡ πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτ. τμήματος
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

Ἡ Ἔφορος τοῦ Ἀνωτ. Παρθεναγωγείου
Β. Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 39ου ΦΥΛΛΟΥ

(*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 361*)

ΑΘΗΝΩΝ: Σοφία Μιχ. Φιλιππολίτου.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Μιμόζα, Θ. Βαρελᾶς. Κ. Ι. Κυρίμης, Ὄλγα Θ. Καζιάνη, Σπ. Θ. Καζιάνης, Ἀλ. Ι. Καλαβρέζος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΑΒΡΑΜΙΟΥ: Γεώρ. Ι. Κατσούλης.
ΑΙΓΙΟΥ: Λημ. Κ. Χρηστοδουλόπουλος.
ΒΟΛΟΥ: Βασιλικὴ Κωστοπούλου.
ΒΥΤΙΝΗΣ: Λιλίκα Δ. Λαρδίκου, Βασιλικὴ Κ Τσουλουχοπούλου.
ΓΥΘΕΙΟΥ: Ν. Γ. Λουμάκος.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Διον. Ι. Κλάδης.
ΘΗΒΩΝ: Εὐαγγελία Δ. Λιάσκου, Μελέτιος Δ. Λιάσκος Μίχος Σπ. Γεωργίου.
ΙΘΑΚΗΣ: Ἰωάν. Ἀρσένης, Παν. Γ. Ἀρσένης.
ΚΑΜΑΡΩΝ· Ἀρ. Κ. Δημόπουλος, Ἀνδ. Ι. Ἀγαστασόπουλος
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Κυριάκ. Ι. Δεμπόνος.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Π. Ἰ. Δημητρακόπουλος
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ἑλένη Ἰατροπούλου.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Νάπ. Μπακιάρης, Νικ. Καλῆως.
ΛΕΧΛΙΝΩΝ: Ρόδον τοῦ Μαΐου, Γεωργία Κ. Ξυλογιαννοπούλου, Μαρία Ν. Στιαματοπούλου.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Θεοφ. Γ. Καββάδας (δι. 88) Δ. Γ. Ρετάλης.
ΠΑΤΡΩΝ: *Πατρινὸ Ναυτόπουλο* Κ. Ι. Φυρμακίδης.
ΠΟΡΟΥ: Ἐλπίς.
ΠΥΡΓΟΥ: Κανέλλος Κ. Κιούλος

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἀνθισμένη Πασχαλιά, Βράχος τοῦ Ζαλόγγου.
ΒΑΡΝΗΣ: Ξενητευμένη Ἑλληνοπούλα (37).
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ναταλία καὶ Ἀλεξάνδρα Γ. Καζανέζη, *Τάκης καὶ Ἀγγελικούλα Ι. Σακελλαρίου.*
ΚΑΓΡΟΥ: Σπ. Γ. Ἀντωνίου.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Θαλῆς.
ΜΕΤΡΑΙ: (Τουρκία) Λουκία Ι. Ζωγράφου.
ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Κίμων Κ. Γερακάρης.
ΣΩΚΙΩΝ: Ἀντ. Ὁ. Ἀλετρᾶς, Μανώλης Δ. Καΐπας, Μιχαήλος Θεμιστοκλέους, Ὀρέστης Μεϊμάρογλους. Λουΐζος Θεμιστοκλέους

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: ΑΡ. Κ. ΑΠΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Καμάρᾳ καὶ ΚΩΝΣΤ. Ἰ. ΚΥΡΙΜΗΣ ἐν Πειραιεῖ οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας, ἕκαστος ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου.

Πλεονάζουν δρ. 1,30 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρᾶ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρᾶ).

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων.—2349

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παράσχον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩΙ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος *Ἐν Ἀθήναις, 15 Σεπτεμβρίου 1912* *Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 42*

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÈS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ' (*Συνέχεια*)

Ὁ ὡραῖος Ροδριγκὲζ ἦτο δειλότατος. Διὰ τοῦτο ἡ διὰ χλωροφορμίου δολοφονία ἦτο τὸ ἀγαπητόν του σύστημα. Ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσεν ὡς τώρα νὰ τὴν ἐπιχειρήσῃ, διότι ὁ Πέτρος, φρονίμως, τὸν ἐπρόσεχε διαρκῶς.

Ἀπέξω, ὁ Σάρδας ἔβλεπε τώρα μὲ μεγάλην του ἔκπληξιν τὴν αἰφνιδίαν μεταβολὴν τῶν διαθέσεων τῶν χωρικῶν πρὸς τὸν συνταξειδιώτην του.

Τὸν εἶχαν περιστοιχίσῃ, τοῦ ἔσφιγγαν τὸ χέρι, τοῦ ὡμιλοῦσαν, ἐκεῖνος δέ, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ὀλίγων ἱσπανικῶν λέξεων ποῦ εἶχε μάθῃ, προσεπάθει νὰ συνεννοηθῇ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ κατορθώνῃ τελείως.

Ὁ Πέτρος εὑρίσκει ἕνα πατριώτην.

— Σταθῆτε, εἶπεν ἐξόφνα ἡ *τσίνα*, νὰ πάω νὰ ξυπνίσω τὸν *πουλπέρο*· (τὸν ξενοδόχο.)

«Τὸν εἶχαν περιστοιχίσῃ καὶ τοῦ ὡμιλοῦσαν...» (Σελ. 365, στ. α'.)

— Ξέρει γαλλικὰ αὐτός; ἠρώτησεν ἕνας γκῶσσος.

— Ἔ, διάβολε! ἀφοῦ εἶνε Γάλλος ὁ ἴδιος!

—Ἀλήθεια; Τί τύχη! Τρέξε γρήγορα, Μανουέλα!

Μόλις ἐπέρασαν δύο λεπτά, καὶ ἡ *τσίνα* ἐπανῆλθεν ἀκολουθουμένη ἀπὸ ἕνα ἄνθρωπον ἡλικιακῆ, μὲ πυκνά, ἄτακτα μαλλιὰ καὶ γένεια. Δὲν διέφερε καθόλου ἀπὸ ἐκείνους ποῦ τὸν περιεστοίχιζαν· ἐφόρουσε μάλιστα καὶ τὸ *τσουλιπάνι*, τὸ ἐγχώριον παντελόνι, ἓν εἶδος *βράκας*.

— Ἀλήθεια, κὺρ Ἀντώνη, εἶσαι Φραντζέζος; τὸν ἠρώτησαν.

— Ναί, εἶμαι, ἀπεκρίθη χαμώμενος ὁ *πουλπέρος*· μὰ λείπω τόσα χρόνια, ποῦ δὲ θυμοῦμαι πιὰ λέξι.

—Πόσα χρόνια εἶσαι ἐδῶ;

— Μὰ καμμιὰ πενηντοριά... κ' ἐγὼ δὲν ξέρω καλὰ-καλά.

Ἐφαίνετο σαστισμένος ἀπὸ μεθύσι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε ξεθυμάνῃ ἀκόμη ἀρκετά. Ἀλλὰ μόλις ἤκουσε τὸν Πέτρον νὰ ὁμιλῇ, εἰ φθόγγοι τῆς μητρικῆς του γλώσσης τὸν ἐγαλβάνισαν, τὸ μεθύσι τοῦ ἐπέρασεν ἀμέσως καὶ ἀνέκραξε μὲ χαράν:

—Τί ὡραῖα! ἀκούω! ἐννοῶ!.. Κι' ἀπὸ ποῦ εἶσθε, κύριε;

— Εἶμαι ἀπὸ τὸ Παρίσι.

—Καὶ τί γυρεύετε 'δῶ πέρα; νὰ σκοτωθῆτε; —Γιατί;

—Γιατί ὅλοι αὐτοὶ ποῦ βλέπετε, εἶνε ἱκανοὶ νὰ σᾶς σκοτώσουν, ὅπως καὶ νὰ σκοτωθοῦν γι' ἀγάπη σας. Δὲν ἐκάματε φρόνιμα νὰ ἔλθετε μόνος σας 's αὐτὸ τὸν τόπο.

—Ἔχω σύντροφο... μὰ δὲν τὸν βλέπω τώρα.

—Μήπως εἶνε ἕνας Ἱσπανός;

—Μάλιστα, Ἀνδαλούσιος... ἀπὸ τὴ Γρενάδη, νομίζω. — Τότε, μὴ τὸν ἐμπιστεύεσθε! Πρὸ ὀλίγου, μισοκοιμισμένος, ἄκουσα ἕναν Ἱσπανὸ νὰ μιλᾷ μὲ δυὸ γκώσσους ποῦ ὅ,τι ἔφθασαν. Τοὺς ἐμπόδισε νὰ μποῦν μέσα καὶ τοὺς

«Οἱ *γκῶσσοι* τὰ ἤκουσαν μ' ἔκπληξιν... (Σελ.366,στ.α')

ἐπρότεινε νὰ τοῦ σκοτώσουν κάποιον, ἀλλὰ δὲν ἐσυμφώνησαν στὴν τιμή· νά, ἀκόμα παζαρεύουν.

— Ὁ κάποιος αὐτὸς πιθανὸν νὰ εἶμαι ἐγώ, γιατὶ ὁ σύντροφός μου ἔγεινε ἄφαντος ἴσα-ἴσα τὴ στιγμὴ ποῦ μὲ εἶδε σὲ κίνδυνο.

—Μὰ τί ἤλθατε νὰ κάμετε ἐδῶ;

— Μὲ πῆρε αὐτὸς γιὰ νὰ μὲ πάῃ στὸν πατέρα μου, ποῦ καθὼς μοῦ εἶπε, εἶνε συνέταιρός του σὲ μιὰ ἐστάντσια πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μεγάλου Σακό.

— Εἶσθε λοιπὸν χωρισμένος ἀπὸ τὸν πατέρα σας;

Μὲ λίγα λόγια, ὁ Πέτρος διηγήθη εἰς τὸν κὺρ Ἀντώνην τὴν ἱστορίαν του καὶ προσέθεσεν: